ISSN 1977-1053

Euroopan unionin virallinen lehti

C 347

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta

26. marraskuuta 2011

Ilmoitusnumero | Sisältö | Sivu

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2011/C 347/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 340, 19.11.2011 1

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2011/C 347/02 Yhdistetyt asiat C-403/08 ja C-429/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 4.10.2011 (High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divisionin ja High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA ja Multichoice Hellas SA v. QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton ja Derek Owen (asia C-403/08) sekä Karen Murphy v. Media Protection Services Ltd (asia C-429/08) (Satelliitin välityksellä tapahtuva yleisradiointi — Jalkapallo-ottelujen lähettäminen — Lähetyksen vastaanottaminen satelliittidekooderikorttien avulla — Jäsenvaltiossa laillisesti markkinoille saatetut satelliittidekooderikortit, joita käytetään toisessa jäsenvaltiossa — Myyntiä ja käyttöä koskeva kielto jäsenvaltiossa — Lähetysten näyttäminen myönnettyjen yksinoikeuksien vastaisesti — Tekijänoikeus — Oikeus televisiolähettämiseen — Lisenssit, joilla myönnetään yksinoikeus yleisradiointiin yhden jäsenvaltion alueella — Palvelujen tarjoamisen vapaus — SEUT 56 artikla — Kilpailu — SEUT 101 artikla — Kilpailua rajoittava tarkoitus — Ehdolliseen pääsyyn perustuvien palvelujen suojaaminen — Laiton laite — Direktiivi 98/84/EY — Direktiivi 2001/29/EY — Kappaleiden valmistaminen teoksista satelliittidekooderin muistissa ja televisioruudulla — Poikkeus yksinoikeudesta kappaleen valmistamiseen — Teosten välittäminen yleisölle ravitsemisliikkeissä — Direktiivi 93/83/ETY) 2

FI

Hinta: 4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 347/03	Asia C-302/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.10.2011 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Valtiontuki — Venetsian ja Chioggian alueille sijaitseville yrityksille myönnetty tuki — Sosiaalikulujen alentaminen — Takaisinperintä)	3
2011/C 347/04	Asia C-493/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.10.2011 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEUT 63 artikla ja ETA-sopimuksen 40 artikla — Pääomien vapaa liikkuvuus — Ulkomaiset ja kotimaiset eläkerahastot — Yhteisövero — Osingot — Verovapautus — Erilainen kohtelu)	4
2011/C 347/05	Asia C-381/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.10.2011 (Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Astrid Preissl KEG v. Landeshauptmann von Wien (Teollisuuspolitiikka — Elintarvikehygienia — Asetus (EY) N:o 852/2004 — Pesualtaan asentaminen elintarvikkeita myyvän yrityksen wc-tiloihin)	4
2011/C 347/06	Asia C-382/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.10.2011 (Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda ja Stefan Toth v. Landeshauptmann von Wien (Teollisuuspolitiikka — Elintarvikehygienia — Asetus (EY) N:o 852/2004 — Leipä- ja leivonnaistuotteiden itsepalvelumyynti)	5
2011/C 347/07	Asia C-421/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.10.2011 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Finanzamt Deggendorf v. Markus Stoppelkamp Harald Raabin konkurssipesän pesänhoitajana (Arvonlisävero — Kuudes direktiivi — 21 artiklan 1 kohdan b alakohta — Verotuksellisen liityntäpaikan määrittäminen — Palvelun vastaanottajan kanssa samassa maassa asuvan sellaisen palvelujen suorittajan tarjoamat palvelut, joka on sijoittanut liiketoimintansa kotipaikan toiseen maahan — Ulkomaille sijoittautuneen verovelvollisen käsite)	5
2011/C 347/08	Asia C-443/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.10.2011 (Tribunal administratif de Limogesin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Philippe Bonnarde v. Agence de Services et de Paiement (Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Määrälliset rajoitukset — Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Jäsenvaltiossa asuvan henkilön maahantuoma ajoneuvo, joka on jo rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa — Ympäristöbonus — Edellytykset — Rekisteröintitodistus, jossa todetaan, että ajoneuvo on luonteeltaan esittelyauto)	6
2011/C 347/09	Asia C-506/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.10.2011 (Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rico Graf ja Rudolf Engel v. Landratsamt Waldshut — Landwirtschaftsamt (Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehty Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimus — Yhdenvertainen kohtelu — Itsenäistä ammattia harjoittavat rajatyöntekijät — Maanvuokrasopimus — Maatalouden rakenne — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka nojalla on mahdollista kieltäytyä hyväksymästä maanvuokraussopimusta, jos sveitsiläisten maanviljelijöinä toimivien rajatyöntekijöiden kyseisen jäsenvaltion alueella kasvattamat tuotteet on tarkoitettu vietäviksi tullivapaasti Sveitsiin)	6
2011/C 347/10	Asia C-364/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Bíróság (Unkari) on esittänyt 11.7.2011 — Abdel El Karem El Kott Mostafa ym. v. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, ENSZ Menekültügyi Főbiztosság	7
2011/C 347/11	Asia C-409/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Bíróság (Unkari) on esittänyt 1.8.2011 — Csonka Gábor ym. v. Unkarin valtio	7

FI

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 347/12	Asia C-438/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 26.8.2011 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen	8
2011/C 347/13	Asia C-439/11 P: Valitus, jonka Ziegler SA on tehnyt 25.8.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-199/08, Ziegler v. komissio, 16.6.2011 antamasta tuomiosta	8
2011/C 347/14	Asia C-444/11 P: Valitus, jonka Team Relocations NV ym. ovat tehneet 30.8.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-204/08 ja T-212/08, Team Relocations NV ym. v. komissio, 16.6.2011 antamasta tuomiosta	9
2011/C 347/15	Asia C-451/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Gießen (Saksa) on esittänyt 1.9.2011 — Natthaya Dülger v. Wetteraukreis	10
2011/C 347/16	Asia C-455/11 P: Valitus, jonka Solvay SA on tehnyt 2.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kuudes jaosto) asiassa T-186/06, Solvay SA v. Euroopan komissio, 16.6.2011 antamasta tuomiosta	11
2011/C 347/17	Asia C-466/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Brescia (Italia) on esittänyt 9.9.2011 — Gennaro Currà ym. v. Saksan liittotasavalta	12
2011/C 347/18	Asia C-467/11: Valitus, jonka Audi AG ja Volkswagen AG ovat tehneet 9.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-318/09, Audi AG ja Volkswagen AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 6.7.2011 annetusta tuomiosta	12
2011/C 347/19	Asia C-473/11: Kanne 16.9.2011 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta	13
2011/C 347/20	Asia C-477/11 P: Valitus, jonka Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd on tehnyt 19.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-275/09, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd v. Euroopan komissio, 4.7.2011 antamasta määräyksestä	13
2011/C 347/21	Asia C-483/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal di Argeș (Romania) on esittänyt 20.9.2011 — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc ja Cornelia Mihăilescu v. Romanian valtio — Ministerul Finanțelor Publice	14
2011/C 347/22	Asia C-484/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Argeș (Romania) on esittänyt 20.9.2011 — Mariana Budan v. Statul român — Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș	15
2011/C 347/23	Asia C-487/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā rajona tiesa (Latvian tasavalta) on esittänyt 22.9.2011 — Laimonis Treimanis v. Valsts ieņēmumu dienests	15
2011/C 347/24	Asia C-489/11 P: Valitus, jonka Mitsubishi Electric Corp. on tehnyt 23.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-133/07, Mitsubishi Electric Corp. v. Euroopan komissio, 12.7.2011 antamasta tuomiosta	15
2011/C 347/25	Asia C-492/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di Pace di Mercato San Severino (Italia) on esittänyt 26.9.2011 — Ciro Di Donna v. Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA)	16

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 347/26	Asia C-493/11 P: Valitus, jonka United Technologies Corp. on tehnyt 23.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-141/07, United Technologies Corp. v. Euroopan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta	17
2011/C 347/27	Asia C-494/11 P: Valitus, jonka Otis Luxembourg Sàrl, aiemmin General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company ja Otis GmbH & Co. OHG ovat tehneet 23.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-141/07, Otis Luxembourg Sàrl, aiemmin General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company ja Otis GmbH & Co. OHG v. Euroopan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta	18
2011/C 347/28	Asia C-498/11 P: Valitus, jonka Toshiba Corp. on tehnyt 27.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-113/07, Toshiba Corp. v. Euroopan komissio, 12.7.2011 antamasta tuomiosta	18
2011/C 347/29	Asia C-501/11 P: Valitus, jonka Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV ja Schindler Deutschland Holding GmbH on tehnyt 28.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-138/07, Schindler Holding Ltd ym. v. Euroopan komissio, jota tuki Euroopan unionin neuvosto, 13.7.2011 antamasta tuomiosta	19
2011/C 347/30	Asia C-502/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato on esittänyt 30.9.2011 — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss v. Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture	20
2011/C 347/31	Asia C-503/11 P: Valitus, jonka ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, aiemmin ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, ja ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH ovat tehneet 30.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan Euroopan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta	21
2011/C 347/32	Asia C-504/11 P: Valitus, jonka ThyssenKrupp Ascenseurs Luxemburg Sàrl on tehnyt 30.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan Euroopan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta	22
2011/C 347/33	Asia C-505/11 P: Valitus, jonka ThyssenKrupp Elevator AG on tehnyt 30.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta	23
2011/C 347/34	Asia C-506/11 P: Valitus, jonka ThyssenKrupp AG on tehnyt 30.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta	24
2011/C 347/35	Asia C-512/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Työtuomioistuin (Suomi) on esittänyt 3.10.2011 — Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry v. Terveyspalvelualan Liitto ry, Mehiläinen Oy	25
2011/C 347/36	Asia C-513/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Työtuomioistuin (Suomi) on esittänyt 3.10.2011 — Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry v. Teknologiateollisuus ry, Nokia Siemens Networks Oy	25

FI

Unionin yleinen tuomioistuin

2011/C 347/37 Asia T-38/05: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2011 — Agroexpansión v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Raakatupakan oston ja ensijalostuksen markkinat Espanjassa — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Sakot — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevästä toiminnasta vastuuseen joutuminen — Enimmäismäärä, joka on 10 % liikevaihdosta — Varoittava vaikutus — Yhdenvertainen kohtelu — Lieventävät olosuhteet — Yhteistyö) 26

2011/C 347/38 Asia T-41/05: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2011 — Alliance One International v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Raakatupakan oston ja ensijalostuksen markkinat Espanjassa — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Sakot — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevästä toiminnasta vastuuseen joutuminen — Enimmäismäärä, joka on 10 prosenttia liikevaihdosta — Varoittava vaikutus — Lieventävät olosuhteet) 26

2011/C 347/39 Asia T-139/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.10.2011 — Ranska v. komissio (Unionin tuomioistuimen tuomion, jolla valtion todetaan jättäneen noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, täytäntöönpanon laiminlyönti — Uhkasakko — Jäsenvaltio toteuttaa joitakin toimenpiteitä — Maksuvaatimus — Komission toimivalta — Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta) 27

2011/C 347/40 Asia T-312/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2011 — Dimos Peramatos v. komissio (Ympäristöhankkeelle myönnetty taloudellinen tuki — LIFE — Maksetun summan osittaista takaisinperintää koskeva päätös — Tuensaajalle rahoitetun hankkeen yhteydessä syntyneiden velvollisuuksien määrittäminen — Perusteltu luottamus — Perusteluvelvollisuus) 27

2011/C 347/41 Asia T-449/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — SLV Elektronik v. SMHV — Jiménez Muñoz (LINE) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin LINE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset sana- ja kuviomerkit Line — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 27

2011/C 347/42 Asia T-561/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — Gutknecht v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Eläinten terveys — Biosidituotteet — Markkinoilla olevien tehoaineiden luettelointi — Komissio antaa asetuksia direktiivin 98/8/EY perusteella — Syy-yhteys) 28

2011/C 347/43 Asia T-393/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.10.2011 — NEC Display Solutions Europe v. SMHV — Nokia (NaViKey) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin NaViKey rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki NAVI — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuuden laiminlyönti — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla) 28

2011/C 347/44 Asia T-439/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — Purvis v. parlamentti (Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskeva sääntely — Täydentävä eläkejärjestelmä — Kieltäytyminen myöntämästä vapaaehtoisen täydentävän eläkkeen osaa pääomitettuna — Oikeudenkäyntiväite — Saavutettu oikeus — Perusteltu luottamus — Suhteellisuus) 28

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 347/45	Asia T-53/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — Reisenthel v. SMHV — Dynamic Promotion (laatikot ja korit) (Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Mitättömyysvaatimuksen hylkääminen mitättömyysosastossa — Mitättömyysosaston päätöksen tiedoksianto telekopiona — Valitus valituslautakunnalle — Valituksen perustelut sisältävä kirjelmä — Esittämiselle asetettu määräaika — Kanteen tutkittavaksi ottaminen — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 57 artikla — Päätöksen oikaisu — Asetuksen (EY) N:o 2245/2002 39 artikla — Yleinen oikeusperiaate, jonka mukaan lainvastainen päätös voidaan peruuttaa)	29
2011/C 347/46	Asia T-87/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.10.2011 — Chestnut Medical Technologies v. SMHV (PIPELINE) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin PIPELINE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla)	29
2011/C 347/47	Asia T-213/10 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.10.2011 — P v. parlamentti (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Irtisanominen — Luottamuksen menettäminen — Perustelut — Selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)	29
2011/C 347/48	Asia T-224/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2011 — Association belge des consommateurs test-achats v. komissio (Kilpailu — Yrityskeskittymät — Belgian energiamarkkinat — Päätös, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Ensimmäisen tutkintajakson aikana annetut sitoumukset — Päätös, jolla evätään yrityskeskittymän tutkinnan osittainen siirtäminen kansallisille viranomaisille — Kumoamiskanne — Kuluttajayhdistys — Oikeussuojan tarve — Perusteellisen valvontamenettelyn aloittamisen laiminlyöminen — Menettelylliset oikeudet — Tutkimatta jättäminen)	30
2011/C 347/49	Asia T-304/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — dm-drogerie markt v. SMHV — Semtee (caldea) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin caldea rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansainvälinen sanamerkki BALEA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	30
2011/C 347/50	Asia T-277/07: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Secure Computing v. SMHV — Investrónica (SECUREOS) (Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	31
2011/C 347/51	Asia T-341/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.6.2011 — Hess Group v. SMHV — Coloma Navarro (COLOMÉ) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysvaatimus — Sopimus ja mitättömyysvaatimuksen peruminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	31
2011/C 347/52	Asia T-96/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.9.2011 — UCAPT v. neuvosto (Kumoamiskanne — Yhteinen maatalouspolitiikka — Viljelijöiden tukijärjestelmät — Tupakan tuotantotuki — Asetus (EY) N:o 73/2009 — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Tutkimatta jättäminen)	31
2011/C 347/53	Asia T-128/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.10.2011 — Meridiana ja Meridiana fly v. komissio (Valtiontuet — Kumoamiskanne — Kantajien toimimattomuus — Lausunnon antamisen raukeaminen)	32
2011/C 347/54	Asia T-297/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.10.2011 — DBV v. komissio (Kumoamiskanne — Polkumyynti — Tiettyjen Kiinasta peräisin olevien alumiinipyörien tuonti — Puolustautumisoikeudet — Normaaliarvon laskeminen — Oikeasuhteisuus — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)	32

FI

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 347/55	Asia T-149/11: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.10.2011 — GS v. parlamentti ja neuvosto (Kumoamiskanne — Asetus (EU) N:o 1210/2010 — Jäsenvaltioiden oikeus kieltäytyä hyvittämästä kiertoon kelpaamattomia eurometallirahoja — Toimi ei koske kantajaa suoraa — Tutkimatta jättäminen)	32
2011/C 347/56	Asia T-206/11: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.9.2011 — Complex v. SMHV — Kajometal (KX) (Yhteisön tavaramerkki — Rekisteröinnin epääminen — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	33
2011/C 347/57	Asia T-346/11 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 30.9.2011 — Gollnisch v. parlamentti (Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättäminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	33
2011/C 347/58	Asia T-347/11 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 30.9.2011 — Gollnisch v. parlamentti (Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuuden puolustamista koskevan pyynnön hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Tutkimatta jättäminen)	33
2011/C 347/59	Asia T-379/11 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.9.2011 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann ym. v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Ympäristö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien jakaminen maksutta direktiivin 2003/87/EY mukaisesti — Komission päätöksessä kyseessä olevien tuotekohtaisten vertailuarvojen vahvistaminen — Välitoimihakemus — Tutkittavaksi ottaminen — Kiireellisyys)	33
2011/C 347/60	Asia T-381/11 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.9.2011 — Eurofer v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Ympäristö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien jakaminen maksutta direktiivin 2003/87/EY mukaisesti — Komission päätöksessä kyseessä olevien tuotekohtaisten vertailuarvojen vahvistaminen — Välitoimihakemus — Tutkittavaksi ottaminen — Kiireellisyys)	34
2011/C 347/61	Asia T-384/11 R: Unionin yleisen tuomioistuimen välitoimista päättävän tuomarin määräys 28.9.2011 — Safa Nicu Sepahan v. neuvosto (Väliaikainen oikeussuoja — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet ydinvarustelun ehkäisemiseksi — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Välitoimihakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	34
2011/C 347/62	Asia T-395/11 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 30.9.2011 — Elti v. Euroopan unionin Montenegron edustusto (Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjouksen hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen)	34
2011/C 347/63	Asia T-421/11 R: Unionin yleisen tuomioistuimen välitoimista päättävän tuomarin määräys 3.10.2011 — Qualitest FZE v. neuvosto (Väliaikainen oikeussuoja — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden leviäminen — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	35
2011/C 347/64	Asia T-422/11 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 5.10.2011 — Computer Resources International (Luxemburg) v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjouksen hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Mahdollisuuden menettäminen — Vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa koskeva edellytys ei täyty — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	35

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 347/65	Asia T-309/10: Kanne 15.9.2011 — Klein v. komissio	35
2011/C 347/66	Asia T-489/11: Kanne 20.9.2011 — Rousse Industry v. komissio	36
2011/C 347/67	Asia T-495/11: Kanne 19.9.2011 — Streng v. SMHV	37
2011/C 347/68	Asia T-498/11: Kanne 16.9.2011 — Evropaïki Dynamiki v. komissio	37
2011/C 347/69	Asia T-503/11: Kanne 27.9.2011 — Al-Aqsa v. neuvosto	38
2011/C 347/70	Asia T-508/11: Kanne 27.9.2011 — LTTE v. neuvosto	39
2011/C 347/71	Asia T-512/11: Kanne 24.9.2011 — Ryanair v. komissio	40
2011/C 347/72	Asia T-516/11: Kanne 22.9.2011 — MasterCard ym. v. komissio	40
2011/C 347/73	Asia T-519/11 P: Valitus, jonka Sandro Gozi on tehnyt 29.9.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-116/10, Gozi v. komissio, 20.7.2011 antamasta tuomiosta	41
2011/C 347/74	Asia T-526/11: Kanne 3.10.2011 — Igcar Chemicals v. Euroopan kemikaalivirasto	41
2011/C 347/75	Asia T-538/11: Kanne 10.10.2011 — Belgia v. komissio	42
2011/C 347/76	Asia T-540/11: Kanne 4.10.2011 — Melkveebedrijf Overenk ym. v. komissio	42
2011/C 347/77	Asia T-234/00: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Fondazione Opera S. Maria della Carità v. komissio	44
2011/C 347/78	Asia T-235/00: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Codess Sociale ym. v. komissio	44
2011/C 347/79	Asia T-255/00: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Ciga ym. v. komissio	44
2011/C 347/80	Asia T-266/00: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Confartigianato Venezia ym. v. komissio	44
2011/C 347/81	Asia T-502/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.10.2011 — Inovis v. OHMI — Sonaecom (INOVIS)	44
2011/C 347/82	Asia T-23/11: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.10.2011 — El Corte Inglés v. OHMI — BA&SH (ba&sh)	44

FI

(jatkuu kansilehden kolmannella sivulla)

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2011/C 347/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

EUVL C 340, 19.11.2011

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 331, 12.11.2011

EUVL C 319, 29.10.2011

EUVL C 311, 22.10.2011

EUVL C 305, 15.10.2011

EUVL C 298, 8.10.2011

EUVL C 290, 1.10.2011

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 4.10.2011 (High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divisionin ja High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA ja Multichoice Hellas SA v. QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton ja Derek Owen (asia C-403/08) sekä Karen Murphy v. Media Protection Services Ltd (asia C-429/08)

(Yhdistetyt asiat C-403/08 ja C-429/08) [1]

(Satelliitin välityksellä tapahtuva yleisradiointi — Jalkapallo-ottelujen lähettäminen — Lähetyksen vastaanottaminen satelliittidekooderikorttien avulla — Jäsenvaltiossa laillisesti markkinoille saatetut satelliittidekooderikortit, joita käytetään toisessa jäsenvaltiossa — Myyntiä ja käyttöä koskeva kielto jäsenvaltiossa — Lähetysten näyttäminen myönnettyjen yksinoikeuksien vastaisesti — Tekijänoikeus — Oikeus televisiolähettämiseen — Lisenssit, joilla myönnetään yksinoikeus yleisradiointiin yhden jäsenvaltion alueella — Palvelujen tarjoamisen vapaus — SEUT 56 artikla — Kilpailu — SEUT 101 artikla — Kilpailua rajoittava tarkoitus — Ehdolliseen pääsyyn perustuvien palvelujen suojaaminen — Laiton laite — Direktiivi 98/84/EY — Direktiivi 2001/29/EY — Kappaleiden valmistaminen teoksista satelliittidekooderin muistissa ja televisioruudulla — Poikkeus yksinoikeudesta kappaleen valmistamiseen — Teosten välittäminen yleisölle ravitsemisliikkeissä — Direktiivi 93/83/ETY)

(2011/C 347/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisuja pyytäneet tuomioistuimet

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division ja High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA ja Multichoice Hellas SA (asia C-403/08) sekä Karen Murphy (asia C-429/08)

Vastaajat: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton ja Derek Owen (asia C-403/08) sekä Media Protection Services Ltd (asia C-429/08)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Justice (Chancery Division) — EY 28, EY 30, EY 49 ja EY 81 artiklan sekä ehdolliseen pääsyyn perustuvien tai ehdollisen pääsyn sisältävien palvelujen oikeussuojasta 20.11.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/84/EY (EYVL L 320, s. 54) 2 artiklan a ja e kohdan, 4 artiklan a kohdan ja 5 artiklan, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10) 2 ja 3 artiklan sekä 5 artiklan 1 kohdan, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3.10.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/552/EY (EYVL L 298, s. 23) 1 artiklan a ja b kohdan ja tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta 27.9.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/83/EY (EYVL L 248, s. 15) tulkinta — Jalkapallo-otteluiden satelliitin kautta tapahtuvaa lähettämistä koskevien yksinoikeuksien myöntäminen maksua vastaan — Toisessa jäsenvaltiossa laillisesti markkinoille saatettujen dekooderien, jotka mahdollistavat näiden otteluiden näyttämisen myönnettyjen yksinoikeuksien vastaisesti, markkinoille saattaminen Yhdistyneessä kuningaskunnassa

Tuomiolauselma

1) *Ehdolliseen pääsyyn perustuvien tai ehdollisen pääsyn sisältävien palvelujen oikeussuojasta 20.11.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/84/EY 2 artiklan e alakohdassa tarkoitettua käsitettä "laiton laite" on tulkittava siten, ettei se käsitä ulkomaisia dekoodausvälineitä, jotka mahdollistavat lähetystoiminnan harjoittajan satelliittilähetyspalveluiden vastaanottamisen ja jotka on valmistettu ja markkinoitu kyseisen lähetystoiminnan harjoittajan luvalla mutta joita käytetään sen tahdon*

vastaisesti sen maantieteellisen alueen ulkopuolella, joita varten ne on toimitettu, välineitä, jotka on saatu tai aktivoitu väärää nimeä ja osoitetta käyttäen, eikä välineitä, joita käytettäessä on rikottu sopimusperusteista rajoitusta, jonka mukaan vain niiden yksityiskäyttö on sallittua.

2) *Direktiivin 98/84 3 artiklan 2 kohta ei ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jolla estetään ulkomaisten dekoodausvälineiden — mukaan lukien sellaiset välineet, jotka on saatu tai aktivoitu väärää nimeä ja osoitetta käyttäen ja joita käytettäessä on rikottu sopimusperusteista rajoitusta, jonka mukaan vain niiden yksityiskäyttö on sallittua — käyttö, koska tällainen lainsäädäntö ei kuulu kyseisellä direktiivillä yhteensovitettuun alaan.*

3) *SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että*

— *se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jolla säädetään laittomaksi ulkomaisten dekoodausvälineiden, joiden avulla voidaan vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin oleva koodattu satelliittilähetyspalvelu, joka sisältää ensimmäisen valtion lainsäädännössä suojattua aineistoa, maahantuonti, myynti ja käyttö tässä jäsenvaltiossa,*

— *tätä toteamusta ei horjuta se, että ulkomaiset dekoodausvälineet on hankittu tai aktivoitu väärää henkilöllisyyttä ja väärää osoitetta käyttäen tarkoituksena kiertää kyseessä olevaa alueellista rajoitusta, eikä se, että välinettä on käytetty kaupallisessa tarkoituksessa, vaikka sen käyttö oli rajattu yksityistarkoituksiin.*

4) *Immateriaalioikeuksien haltijan ja lähetystoiminnan harjoittajan välisen yksinoikeuteen perustuvaa lisenssiä koskevan sopimuksen ehdot merkitsevät SEUT 101 artiklassa kiellettyä kilpailunrajoitusta, jos niissä asetetaan lähetystoiminnan harjoittajalle velvollisuus olla toimittamatta dekoodausvälineitä, jotka mahdollistavat oikeuksien haltijan suojattuun aineistoon pääsyn kyseisen lisenssisopimuksen käsittämän alueen ulkopuolella.*

5) *Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 2 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että kappaleen valmistamista koskeva oikeus ulottuu teosten väliaikaisten katkelmien luomiseen satelliittidekooderin muistissa ja televisioruudulla sillä edellytyksellä, että ne sisältävät elementtejä, joita voidaan pitää ilmauksena kyseisten teosten tekijöiden henkisestä luomistyöstä, ja että sen selvittämiseksi, onko niissä tällaisia elementtejä, on tutkittava katkelmista, joista on valmistettu kappale samanaikaisesti, muodostuvaa kokonaisuutta.*

6) *Asiassa C-403/08 kyseessä olevan kaltaiset satelliittidekooderin muistissa ja televisioruudulla toteutetut kappaleen valmistamista koskevat toimet täyttävät direktiivin 2001/29 5 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset, ja nämä toimet voidaan toteuttaa ilman tekijänoikeuksien haltijoiden lupaa.*

7) *Direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsitettä "välittäminen yleisölle" on tulkittava siten, että se käsittää televisioitujen teosten lähettämisen televisioruudulla ja kaiuttimista ravitsemisliikkeessä oleville asiakkaille.*

8) *Tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta 27.9.1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/83/ETY on tulkittava siten, ettei sillä ole vaikutusta satelliittidekooderin muistissa ja televisioruudulla tapahtuvien kappaleen valmistamista koskevien toimien laillisuuteen.*

([1]) EUVL C 301, 22.11.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.10.2011 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-302/09) ([1])

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Valtiontuki — Venetsian ja Chioggian alueille sijaitseville yrityksille myönnetty tuki — Sosiaalikulujen alentaminen — Takaisinperintä)

(2011/C 347/03)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci ja E. Righini)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato G. Aiello)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitseviin yrityksiin kohdistuvista tukitoimenpiteistä (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 4268; EYVL L 150, 23.6.2000, s. 50) 25.11.1999 tehdyn komission päätöksen 2, 5 ja 6 artiklan noudattamisen edellytyksenä olevien toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen

Tuomiolauselma

1) *Italian tasavalta ei ole noudattanut sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitseviin yrityksiin kohdistuvista tukitoimenpiteistä 25.11.1999 tehdyn komission päätöksen 2000/394/EY 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole asetetussa määräajassa toteuttanut kaikkia niitä toimenpiteitä, jotka tarvitaan kyseisellä päätöksellä lainvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen perimiseksi takaisin sen saajilta.*

2) *Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 256, 24.10.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.10.2011 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-493/09) ([1])

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEUT 63 artikla ja ETA-sopimuksen 40 artikla — Pääomien vapaa liikkuvuus — Ulkomaiset ja kotimaiset eläkerahastot — Yhteisövero — Osingot — Verovapautus — Erilainen kohtelu)

(2011/C 347/04)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja M. Afonso)

Vastaaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes ja H. Ferreira)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEUT 63 artiklan ja ETA-sopimuksen 40 artiklan rikkominen — Pääomanliikkeiden rajoitukset — Ulkomaiset ja kotimaiset eläkerahastot — Osingot — Verotus — Erilainen kohtelu

Tuomiolauselma

1) *Portugalin tasavalta ei ole noudattanut SEUT 63 artiklan eikä Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut yhteisöverovapautusta pelkästään Portugalissa asuviin eläkerahastoihin.*

2) *Portugalin tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 37, 13.2.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.10.2011 (Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Astrid Preissl KEG v. Landeshauptmann von Wien

(Asia C-381/10) ([1])

(Teollisuuspolitiikka — Elintarvikehygienia — Asetus (EY) N:o 852/2004 — Pesualtaan asentaminen elintarvikkeita myyvän yrityksen wc-tiloihin)

(2011/C 347/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Astrid Preissl KEG

Vastapuoli: Landeshauptmann von Wien

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Elintarvikehygieniasta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 (EUVL L 139, s. 1) liitteessä II olevan I luvun 4 kohdan ja erityisesti mainitun säännöksen saksankieliseen toisintoon sisältyvän sanan Handwaschbecken (käsienpesuallas) tulkinta — Jäsenvaltion hallinnollinen päätös, jossa määrätään, että kahvilan wc-tiloihin on asennettava käsienpesuun ja hygieeniseen kuivaamiseen tarvittavilla välineillä varustettu pesuallas

Tuomiolauselma

Elintarvikehygieniasta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan I luvun 4 kohtaa on tulkittava siten, ettei kyseisessä säännöksessä edellytetä sitä, että siinä tarkoitetun pesualtaan on oltava tarkoitettu yksinomaan käsienpesuun, eikä sitä, että vesihanaa ja käsienkuivauslaitetta on voitava käyttää niitä käsin koskematta.

([1]) EUVL C 274, 9.10.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.10.2011 (Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda ja Stefan Toth v. Landeshauptmann von Wien

(Asia C-382/10) [1]

(Teollisuuspolitiikka — Elintarvikehygienia — Asetus (EY) N:o 852/2004 — Leipä- ja leivonnaistuotteiden itsepalvelumyynti)

(2011/C 347/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda ja Stefan Toth

Vastapuoli: Landeshauptmann von Wien

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Elintarvikehygieniasta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 (EUVL L 139, s. 1) liitteessä II olevan IX luvun 3 kohdan tulkinta — Elintarvikkeiden suojaaminen saastumiselta — Leivän ja leivonnaisten itsepalvelumyynti — Jäsenvaltion hallinnollinen päätös, jossa määrätään, että on asennettava sellainen tekninen mekanismi, jolla estetään asiakkaita laittamasta tavaraa takaisin sen jälkeen, kun he ovat koskeneet siihen käsin

Tuomiolauselma

Elintarvikehygieniasta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan IX luvun 3 kohtaa on tulkittava siten, että pääasian, jossa on kyse leipä- ja leivonnaistuotteiden itsepalvelumyyntiä varten tarkoitetuista laatikoista, kaltaisissa olosuhteissa yksinään sen perusteella, että mahdollinen ostaja on saattanut teoreettisesti katsoen koskettaa paljain käsin kaupan pidettäviä elintarvikkeita tai aivastaa niiden päälle, ei voida todeta, ettei kyseisiä elintarvikkeita ole suojattu saastumiselta, joka saattaisi tehdä ne ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi, terveydelle vaarallisiksi tai saastuneiksi siten, ettei niitä enää kohtuullisesti voitaisi pitää siinä kunnossa käytettävinä.

[1] EUVL C 274, 9.10.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.10.2011 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Finanzamt Deggendorf v. Markus Stoppelkamp Harald Raabin konkurssipesän pesänhoitajana

(Asia C-421/10) [1]

(Arvonlisävero — Kuudes direktiivi — 21 artiklan 1 kohdan b alakohta — Verotuksellisen liityntäpaikan määrittäminen — Palvelun vastaanottajan kanssa samassa maassa asuvan sellaisen palvelujen suorittajan tarjoamat palvelut, joka on sijoittanut liiketoimintansa kotipaikan toiseen maahan — Ulkomaille sijoittautuneen verovelvollisen käsite)

(2011/C 347/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Finanzamt Deggendorf

Vastaaja: Markus Stoppelkamp Harald Raabin konkurssipesän pesänhoitajana

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinta — Verotuspaikan määrittäminen — Palvelut suorittaja, joka asuu samassa jäsenvaltiossa kuin näiden palvelujen vastaanottaja, mutta on siirtänyt liiketoimintansa kotipaikan toiseen jäsenvaltioon — Käsite ”verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut kyseiseen maahan”.

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 17.10.2000 annetulla neuvoston direktiivillä 2000/65/EY, 21 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava niin, että jotta verovelvollisen voitaisiin katsoa olevan ”verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut maan alueelle”, riittää, että kyseinen verovelvollinen on sijoittanut liiketoimintansa kotipaikan tuon maan ulkopuolelle.

[1] EUVL C 317, 20.11.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.10.2011 (Tribunal administratif de Limogesin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Philippe Bonnarde v. Agence de Services et de Paiement

(Asia C-443/10) [1]

(Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Määrälliset rajoitukset — Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Jäsenvaltiossa asuvan henkilön maahantuoma ajoneuvo, joka on jo rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa — Ympäristöbonus — Edellytykset — Rekisteröintitodistus, jossa todetaan, että ajoneuvo on luonteeltaan esittelyauto)

(2011/C 347/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif de Limoges

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Philippe Bonnarde

Vastaaja: Agence de Services et de Paiement

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal administratif de Limoges — Ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista 29.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/37/EY (EYVL L 138, s. 57), sellaisena kuin se on muutettuna 23.12.2003 annetulla komission direktiivillä 2003/127/EY (EUVL 2004, L 10, s. 29), tulkinta — Ranskassa asuvan henkilön maahantuoma ajoneuvo, joka on jo rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa — Kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan ympäristöbonuksen myöntämisen edellytykseksi, että toimitetaan todistus, jossa todetaan, että ajoneuvo on luonteeltaan esittelyauto — Määrälliset rajoitukset — Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet

Tuomiolauselma

SEUT 34 ja SEUT 36 artikla ovat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa kyseisessä jäsenvaltiossa tapahtuvassa maahantuotujen esittelyautojen rekisteröinnissä vaaditaan "bonus écologique — Grenelle de l'environnement" -nimisen tuen (ympäristöystävällisten ajoneuvojen hankkimista varten myönnettävä tuki) myöntämistä varten, että esittelyajoneuvojen ensimmäisessä rekisteröintitodistuksessa on oltava maininta "esittelyajoneuvo".

[1] EUVL C 317, 20.11.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.10.2011 (Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rico Graf ja Rudolf Engel v. Landratsamt Waldshut — Landwirtschaftsamt

(Asia C-506/10) [1]

(Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehty Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimus — Yhdenvertainen kohtelu — Itsenäistä ammattia harjoittavat rajatyöntekijät — Maanvuokrasopimus — Maatalouden rakenne — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka nojalla on mahdollista kieltäytyä hyväksymästä maanvuokraussopimusta, jos sveitsiläisten maanviljelijöinä toimivien rajatyöntekijöiden kyseisen jäsenvaltion alueella kasvattamat tuotteet on tarkoitettu vietäviksi tullivapaasti Sveitsiin)

(2011/C 347/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Rico Graf ja Rudolf Engel

Vastaaja: Landratsamt Waldshut -Landwirtschaftsamt

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht — Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimuksen, joka on allekirjoitettu 21.6.1999 Luxemburgissa (EYVL 2002, L 114, s. 6), tulkinta — Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vastustaa tässä valtiossa sijaitsevia maatalousmaita koskevaa maanvuokrasopimusta, jonka Sveitsissä toimipaikkansa omaava sveitsiläinen maanviljelijä on tehnyt — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan tällainen vastustaminen on mahdollista kilpailun vääristymisen perusteella sellaisten maa-alueiden osalta, joilla kasvatetaan maataloustuotteita, jotka on tarkoitettu vietäviksi tullivapaasti sisämarkkinoiden ulkopuolelle

Tuomiolauselma

Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimuksen, joka allekirjoitettiin Luxemburgissa 21.6.1999, liitteessä I olevan 15 artiklan 1 kohdassa vahvistettu yhdenvertaisen kohtelun periaate on esteenä pääasian kohteena olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuudesta vastustaa maanvuokrasopimusta, joka koskee tämän jäsenvaltion tietyllä alueella sijaitsevaa maa-aluetta ja joka on tehty tässä jäsenvaltiossa asuvan henkilön ja toisen sopimuspuolen alueella asuvan rajatyöntekijän

välillä, sillä perusteella, että vuokratulla kiinteistöllä tuotetaan maataloustuotteita, jotka on tarkoitettu vietäviksi tullivapaasti unionin sisämarkkinoiden ulkopuolelle, mikä johtaa kilpailun vääristymiseen, jos kyseisen lainsäädännön soveltaminen vaikuttaa huomattavasti suurempaan määrään toisen sopimuspuolen kansalaisia kuin sen jäsenvaltion kansalaisia, jonka alueella tätä lainsäädäntöä sovelletaan. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tarkistaa, todentuuko viimeksi mainittu seikka sen käsiteltävänä olevassa asiassa.

(1) EUVL C 30, 29.1.2011.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Bíróság (Unkari) on esittänyt 11.7.2011 — Abdel El Karem El Kott Mostafa ym. v. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, ENSZ Menekültügyi Főbiztosság

(Asia C-364/11)

(2011/C 347/10)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Abdel El Karem El Kott Mostafa, Chadi Amin A Radi ja Kamel Ismail Hazem

Vastaaja: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, ENSZ Menekültügyi Főbiztosság

Ennakkoratkaisukysymykset

Kun sovelletaan direktiivin 2004/83 (1) 12 artiklan 1 kohdan a alakohtaa,

1) edellyttävätkö direktiivin mukaiset edut pakolaisaseman tai jommankumman, direktiivin soveltamisalaan kuuluvan suojelun muodon (pakolaisasema tai toissijainen suojelu) myöntämistä jäsenvaltion valinnan mukaan vai ei automaattisesti kummankaan, vaan ainoastaan henkilön sisällyttämistä direktiivin henkilölliseen soveltamisalaan?

2) viitataanko Yhdistyneiden Kansakuntien elimen suojelun tai avun lakkaamisella oleskeluun kyseisen elimen toimialueen ulkopuolella, kyseisen elimen toiminnan lopettamiseen, siihen, ettei kyseinen elin enää kykene tarjoamaan suojelua tai apua, tai johonkin perustellusta tai objektiivisesta syystä johtuvaan esteeseen, jonka vuoksi suojeluun ja apuun oikeutettu henkilö ei voi saada suojelua tai apua?

(1) Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/83/EY (EUVL L 304, s. 12).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Bíróság (Unkari) on esittänyt 1.8.2011 — Csonka Gábor ym. v. Unkarin valtio

(Asia C-409/11)

(2011/C 347/11)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Csonka Gábor, Isztli Tibor, Juhász Dávid, Kiss János ja Szontágh Csaba

Vastaaja: Unkarin valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Oliko Unkarin valtio jo pannut direktiivin 72/166/ETY (1) täytäntöön päivänä, jona kantajat aiheuttivat vahingot, kun otetaan erityisesti huomioon kyseisen direktiivin 3 artiklassa asetetut velvoitteet? Onko näin ollen katsottava, että sillä on välitön oikeusvaikutus kantajiin nähden?

2) Voiko yksityinen, jonka oikeuksia on loukattu sen vuoksi, ettei kyseinen valtio ole pannut direktiiviä 72/166/ETY täytäntöön, vaatia voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaan tätä valtiota noudattamaan kyseistä direktiiviä vetoamalla suoraan yhteisön lainsäädäntöön velvoitteensa noudattamatta jättänyttä jäsenvaltiota vastaan saadakseen takeet, jotka tämän valtion olisi pitänyt tarjota hänelle?

3) Voiko yksityinen oikeussubjekti, jonka oikeuksia on loukattu sen vuoksi, ettei direktiiviä 72/166/ETY ole pantu täytäntöön, vaatia voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaan vahingonkorvausta valtiolta tämän täytäntöönpanon laiminlyönnin perusteella?

4) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko Unkarin valtiolla velvollisuus korvata aiheutuneet vahingot kantajille vai kantajien aiheuttamissa liikenneonnettomuuksissa vahinkoa kärsineille?

Direktiivissä säädetään seuraavaa: ”Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki ajoneuvojen käytöstä aiheutuvan vastuun varalta otettavat liikennevakuutukset kattavat yhden vakuutusmaksun perusteella koko yhteisön alueen [aiheutuneiden vahinkojen osalta]”.

5) Onko jäsenvaltion katsottava olevan vastuussa tilanteessa, jossa vahinko perustuu virheeseen lainsäädäntötoiminnassa?

6) Onko 1.1.2010 asti voimassa ollut moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta liikennevakuutuksesta 8.6.2004 annettu hallituksen asetus 190/2004 (190/2004. (VI.8) Korm. rendelet a gépjármű üzembentartójának kötelező felelősségbiztosításról) direktiivin 72/166/ETY mukainen vai onko Unkarin valtio laiminlyönyt velvollisuutensa saattaa kyseisessä direktiivissä asetetut velvoitteet osaksi Unkarin oikeusjärjestystä?

([1]) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24.4.1972 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 103, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 26.8.2011 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Asia C-438/11)

(2011/C 347/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Ennakkoratkaisukysymys

Onko nyt käsiteltävän asian olosuhteissa, eli tilanteessa, jossa kolmannen valtion viranomainen ei enää voi tutkia, perustuuko sen laatima todistus virheettömään selvitykseen tosiseikoista, velan maksamisesta vastuussa olevalta poistettava mahdollisuus vedota luottamuksensuojaan tullikoodeksin ([1]) 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan toisen ja kolmannen alakohdan nojalla, kun sitä, että alkuperätodistuksen sisällöllistä oikeellisuutta ei voida selvittää, koskevat seikat kuuluvat viejän vastuualueelle, vai edellyttääkö todistustaakan siirtyminen tulliviranomaiselta velan maksamisesta vastuussa olevalle tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan kolmannen alakohdan ensimmäisen osan mukaisesti ainoastaan tai pikemminkin, että syy sille, että selvittäminen ei ole mahdollista, kuuluu viejämaan viranomaisten vastuualueen ulkopuolelle tai perustuu ainoastaan viejän vastuulla olevaan laiminlyöntiin?

([1]) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, EYVL L 302, s. 1, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, EYVL L 311, s. 17.

Valitus, jonka Ziegler SA on tehnyt 25.8.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-199/08, Ziegler v. komissio, 16.6.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-439/11 P)

(2011/C 347/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Ziegler SA (edustajat: avocat J.-F. Bellis, avocat M. Favart ja avocat A. Bailleux)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Valitus on otettava käsiteltäväksi ja se on todettava perustelluksi

— unionin yleisen tuomioistuimen 16.6.2011 asiassa T-199/08, Ziegler v. komissio, antama tuomio on kumottava ja unionin tuomioistuimen on ratkaistava asia itse

— ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja siten kumottava EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 11.3.2008 tehty komission päätös C(2008) 926 lopullinen (asia COMP/38.543 — Kansainväliset muuttopalvelut) tai toissijaisesti valittajalle kyseisellä päätöksellä määrätty sakko tai vielä toissijaisesti alennettava sitä huomattavasti

— komissio on velvoitettava korvaamaan asian käsittelemisestä molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Valittaja esittää ensimmäisellä valitusperusteellaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita oikeudellisia virheitä, koska se totesi valituksenalaisessa tuomiossa, että komissio saattoi laillisesti todeta käsitettä ”vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan” koskevien suuntaviivojensa perusteella, että se kilpailusääntöjen rikkominen, josta vastaajaa moititaan, oli omiaan vaikuttamaan SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla tuntuvasti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Valittaja väittää toisella valitusperusteellaan, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti unionin oikeutta, erityisesti SEUT 296 artiklaa, ja loukkasi perusoikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä yhdenvertaisuusperiaatetta ja syrjinnän kiellon periaatetta, kun se totesi, ettei komissio ollut laiminlyönyt perusteluvelvoitettaan, kun se oli tukeutunut yksin rikkomisen ”erittäin vakavaan” luonteeseen määrittääkseen myynnin, johon liittyi kilpailusääntöjen rikkomista, prosentuaalisen osuuden, jota käytettiin asetuksen (EY) N:o 1/2003 ([1]) 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta hyväksyttyjen suuntaviivojen perusteella valittajalle määrättävän sakon perusmäärän laskemisessa.

Ziegler-yhtiö esittää kolmannella valitusperusteellaan, että valituksenalaista tuomiota rasittaa perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin siinä ei oteta kantaa komission objektiivisen puolueettomuuden puuttumista koskevaan kanneperusteeseen, ja että mainitun kanneperusteen sivuuttamisella loukattiin oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja hyvää hallintoa koskevia perusoikeuksia.

Valittaja väittää neljännellä valitusperusteellaan, että valituksenalaisessa tuomiossa sovellettiin virheellisesti unionin oikeutta ja erityisesti yhdenvertaisuusperiaatetta ja syrjinnän kiellon periaatetta, koska siinä ei siitäkään huolimatta, että komission todettiin jättäneen tutkimatta valittajan taloudellisen tilanteen asianmukaisesti, kyseenalaistettu sitä, ettei komissio ollut edes tarkastellut mahdollisuutta alentaa valittajan sakkoa sakkojen laskentaa koskevien suuntaviivojen 37 kohdan perusteella, vaikka se alensi mainitun kohdan perusteella toisen samasta kilpailusääntöjen rikkomisesta rangaistuksen saaneen yrityksen sakkoa.

([1]) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Valitus, jonka Team Relocations NV ym. ovat tehneet 30.8.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-204/08 ja T-212/08, Team Relocations NV ym. v. komissio, 16.6.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-444/11 P)

(2011/C 347/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd

Vastapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-204/08 ja T-212/08 16.6.2011 antaman tuomion

— jos unionin tuomioistuin päättää soveltaa perussääntönsä 61 kohdan ensimmäistä kohtaa:

  — kumoaa asiassa COMP/38.543 — Kansainväliset muuttopalvelut 11.3.2008 tehdyn komission päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä todetaan, että valittajat ovat rikkoneet EY 81 artiklaa ja ETA 53 artiklan 1 kohtaa tammikuun 1997 ja syyskuun 2003 välisenä aikana

  — kumoaa päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään valittajille 3,49 miljoonan euron suuruinen sakko

  — toissijaisesti alentaa huomattavasti kyseisessä päätöksessä valittajille määrättyä sakkoa

  — edelleen toissijaisesti kumoaa kyseisen päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin siinä katsotaan Amertranseuro Holding Ltd:n olevan yhteisvastuussa 1 300 000 euron suuruisesta summasta

  — edelleen toissijaisesti velvoittaa komission ilmaisemaan tekijät, jotka se otti huomioon alentaessaan Interdean NV:n sakkoa 70 prosenttia sen sakon määrästä, joka Interdeanille muuten olisi määrätty, ja tämän jälkeen antaa Team Relocationsille mahdollisuuden selittää kirjallisesti, minkä vuoksi nämä syyt ovat sovellettavissa myös sen omaan tilanteeseen.

— joka tapauksessa velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat esittävät valituksensa tueksi yhdeksän valitusperustetta.

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan SEUT 101 artiklaa on rikottu ja unionin tuomioistuimen kyseistä artiklaa koskevaa oikeuskäytäntöä ei ole noudatettu, todistustaakkaa koskevia sääntöjä ei ole noudatettu ja perusteluvelvollisuus on laiminlyöty siltä osin kuin valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan Team Relocationsin olevan vastuussa päätöksen 1 artiklassa tarkoitetusta tammikuun 1997 ja syyskuun 2003 välisenä aikana tehdystä yhtenä kokonaisuutena pidettävästä jatketusta rikkomisesta.

Toisen valitusperusteen mukaan komission sakon määrän laskennasta antamien suuntaviivojen 13 kohtaa on rikottu, todistustaakkaa koskevia sääntöjä ei ole noudatettu ja in dubio pro reo- ja nulla poena sine culpa -periaatteita on loukattu siltä osin kuin valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan, että valittajien sakon perusmäärä voidaan laskea sellaisen liikevaihdon perusteella, johon Team Relocationsin väitetty rikkominen ei liity.

Kolmannen valitusperusteen mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, yksilöllisen rangaistuksen periaatetta on loukattu, unionin tuomioistuimen näitä periaatteita koskevaa oikeuskäytäntöä ei ole noudatettu, perusteluvelvollisuus on laiminlyöty ja todistustaakkaa koskevia sääntöjä ei ole noudatettu siltä osin kuin valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan, että päätöksessä voitiin Team Relocationsin osalta soveltaa 17 prosenttia laskettaessa sen sakon perusmäärää.

Neljännen valitusperusteen mukaan perusteluvelvollisuus on laiminlyöty ja asetuksen N:o 1/2003 ([1]) 7 ja 23 artiklaa on rikottu siltä osin kuin valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan, että päätöksessä voitiin kertoa Team Relocationsin prosenttiosuus myynnin arvosta niiden vuosien määrällä, joina se osallistui rikkomiseen.

Viidennen valitusperusteen mukaan periaatetta patere legem quam ipse fecisti on loukattu ja perusteluvelvollisuus on laiminlyöty siltä osin kuin valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan, että oli perusteltua korottaa Team Relocationsin sakkoa 17 prosenttia.

Kuudennen valitusperusteen mukaan SEUT 101 artiklaa on rikottu ja unionin tuomioistuimen kyseistä artiklaa koskevaa oikeuskäytäntöä ei ole noudatettu, perusteluvelvollisuus on laiminlyöty, periaatetta patere legem quam ipse fecisti on loukattu ja todistusaineisto on otettu vääristyneellä tavalla huomioon siltä osin kuin valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan, että päätöksessä todettiin oikein, että ei ollut sellaisia lieventäviä seikkoja, joiden perusteella valittajien sakkoa olisi alennettava huomattavasti.

Seitsemännen valitusperusteen mukaan SEUT 101 artiklaa on rikottu, syrjintäkiellon periaatetta on loukattu ja perusteluvelvollisuus on laiminlyöty siltä osin kuin valituksenalaisessa tuomiossa todetaan, että Amertranseuro International Holdings Ltd on yhteisvastuussa 1 300 000 euron suuruisesta summasta.

Kahdeksannen valitusperusteen mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu ja perusteluvelvollisuus on laiminlyöty siltä osin kuin valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan, että sakko, sellaisena kuin se määrättiin Team Relocationsille, täyttää oikeasuhteisuuden vaatimukset.

Yhdeksännen valitusperusteen mukaan syrjintäkiellon periaatetta on loukattu, perusteluvelvollisuus on laiminlyöty ja periaatetta patere legem quam ipse fecisti on loukattu siltä osin kuin valituksenalaisessa tuomiossa hylätään Team Relocationsin kahdeksas kanneperuste ja siltä osin kuin siinä hylätään Team Relocationsin vaatimus siitä, että komissio velvoitetaan ilmaisemaan syyt, joiden vuoksi se alensi Interdeanin sakko 70 prosenttia.

([1]) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL L 1, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Gießen (Saksa) on esittänyt 1.9.2011 — Natthaya Dülger v. Wetteraukreis

(Asia C-451/11)

(2011/C 347/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Gießen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Natthaya Dülger

Vastaaja: Wetteraukreis

Ennakkoratkaisukysymys

Voiko Thaimaan kansalainen, joka on ollut naimisissa jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän kanssa ja joka on saatuaan luvan muuttaa tämän luokse asunut hänen kanssaan keskeytyksettä yli kolme vuotta, vedota ETY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan perustuviin oikeuksiin sillä seurauksella, että hänellä on tämän määräyksen välittömän oikeusvaikutuksen perusteella oleskeluoikeus?

Valitus, jonka Solvay SA on tehnyt 2.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kuudes jaosto) asiassa T-186/06, Solvay SA v. Euroopan komissio, 16.6.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-455/11 P)

(2011/C 347/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Solvay SA (edustajat: advocaat O. W. Brouwer ja solicitor M. O'Regan)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— valituksenalaisen tuomion 121–170 kohta on kumottava

— valituksenalaisen tuomion 394 ja 395 kohta sekä 402–427 kohta on kumottava

— asia on ratkaistava lopullisesti ja riidanalainen päätös kumottava siltä osin kuin siinä todetaan, (a) että valittaja rikkoi EY 81 artiklan 1 kohtaa vuoden 1995 toukokuun ja vuoden 1997 elokuun välisenä aikana ja (b) että valittaja oli kolmas yritys, joka täytti sakkojen lieventämisestä annetun vuoden 2002 tiedonannon 21 kohdassa asetetut edellytykset, ja valittajalle määrättyjä sakkoja on alennettava vastaavasti, tai vaihtoehtoisesti asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa että unionin tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen. Valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi osittain valittajan nostaman kanteen, jossa vaadittiin EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 3.5.2006 tehtyä komission päätöstä K(2006) 1766 lopullinen (asia COMP/F/38.620 — vetyperoksidi ja perboraatti) kumottavaksi osittain.

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen johtopäätöksen siitä, että valittaja oli osallistunut EY 81 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan rikkomiseen vuoden 1995 toukokuun ja vuoden 1997 elokuun välisenä aikana. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin ylitti valvontavaltansa rajat ja teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että valittaja oli keskustellut hintatiedoista ja kaupallisista strategioistaan ja/tai vaihtanut näitä muiden yritysten kanssa. Tällaista johtopäätöstä ei voitu tehdä riidanalaisen päätöksen perusteella. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä vahvistaessaan riidanalaisessa päätöksessä esitetyn johtopäätöksen siitä, että koska osapuolten yhteisenä tarkoituksena oli kilpailun rajoittaminen, vetyperoksidin valmistajien (valittaja mukaan luettuna) väliset keskustelut, neuvottelut ja tietojen vaihdot, joita käytiin epäonnistuneessa yrityksessä markkinoiden jakamista koskevan sopimuksen aikaansaamiseksi (joka ei johtanut osapuolten väliseen sopimukseen), muodosti EY 81 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan rikkomisen sillä perusteella, että tällaiset toimet olivat joko valmistelevia neuvotteluja, jotka olivat osa samaa salaista sopimusta kuin elokuussa 1997 voimaantullut myönnetty hintakartelli, tai vaihtoehtoisesti yhdistettyjä menettelytapoja, joilla "valmisteltiin tilannetta" kyseistä kartellia varten, ja/tai kiellettyä tietojenvaihtoa yritysten välillä. Toisella valitusperusteellaan valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen johtopäätöksen siitä, ettei komissio ollut ylittänyt harkintavaltaansa katsoessaan riidanalaisessa päätöksessä, että Arkema-niminen muu yritys oli täyttänyt sakkojen lieventämisestä annetun vuoden 2002 tiedonannon 21 kohdassa asetetut edellytykset 3.4.2003. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen määritellessään "merkittävän lisäarvon" käsitettä ja otti todisteet huomioon ilmeisen vääristyneellä tavalla sekä teki niiden suhteen ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että Arkeman 3.4.2003 faksaamilla asiakirjoilla, joihin ei liittynyt mitään selvityksiä, oli sakkojen lieventämisestä annetun vuoden 20002 tiedonannon 21 kohdassa tarkoitettua merkittävää lisäarvoa. Unionin yleinen tuomioistuin myös teki ilmeisiä oikeudellisia ja menettelyllisiä virheitä sekä otti todisteet huomioon ilmeisen vääristyneellä tavalla katsoessaan, että komissiolla oli riidanalaisessa päätöksessä oikeus päätyä erilaiseen johtopäätökseen kuin EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 31.5.2006 tekemässään päätöksessä K(2006) 2098 (Asia COMP/F/38.645 — Metakrylaatit), jossa se katsoi, että samainen Arkeman 3.4.2003 päivätty faksi (joka koski komission tutkintaa useista sen epäilemistä kartelleista, mukaan luettuna vetyperoksidi ja metakrylaatit) ei täyttänyt edellä mainitun tiedonannon 21 kohdassa asetettuja edellytyksiä ennen kuin Arkema toimitti merkittäviä lisäselvityksiä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Brescia (Italia) on esittänyt 9.9.2011 — Gennaro Currà ym. v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-466/11)

(2011/C 347/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale ordinario di Brescia

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Gennaro Currà ym.

Vastaajat: Saksan liittotasavalta

Muu osapuoli: Italian tasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ovatko Saksan valtion kansainvälisten velvoitteiden (Saksan valtion ulkomaisista veloista tehdyn Lontoon yleissopimuksen 2 artikla ja 5 artiklan 2 kohta) perusteella sen lainkäytöllinen koskemattomuus italialaisissa tuomioistuimissa asiassa kyseessä olevista teoista — koskemattomuus, johon se ei enää voi vedota 11.3.2004 (asiassa Ferrini annetun tuomion) jälkeen — ja [Italian hallituksen Triestessä 18.11.2008 tekemä] sopimus asian vireillepanosta kansainvälisessä tuomioistuimessa ([asia] nro 143/2008 General list) ja tähän liittyvä Italian laki nro 89/2010, joka tekee vakaviin ihmisyyttä vastaan tehtyihin rikoksiin perustuvista Italiassa annetuista tuomioista täytäntöönpanokelvottomia, ristiriidassa [SEU] 6 artiklan ja 18.12.2000 laaditun Euroopan [unionin] perusoikeuskirjan 17, 47 ja 52 artiklan kanssa?

2) Onko Reichsbeamtenhaftungsgesetzin 7 §:n soveltaminen (asia 26.6.2003 AZ. III ZR 245/98) ja sotarikoksia ja ihmisyyttä vastaan tehtyjä rikoksia koskevan Bundesverfassungsgerichtin tuomion (asia 15.2.2006 AZ. 2 Bvr 1476/03) tulkinta, jonka mukaan Euroopan valtioiden kansalaisilla ei ole oikeutta vahingonkorvaukseen Saksan valtiolta, ristiriidassa Lontoossa vuonna 1953 tehdyn, Saksan valtion ulkomaisia velkoja koskevan yleissopimuksen 2 artiklan kanssa, loukattiinko sillä Euroopan [unionin] perusoikeuskirjan 17 ja 47 artiklaan perustuvia kantajien oikeuksia 11.3.2004 (asiassa Ferrini annettuun tuomioon) asti ja onko tämän vuoksi oikeuksien lakkaamiseen vetoaminen ristiriidassa unionin oikeuteen perustuvien velvoitteiden ja erityisesti Lissabonin sopimuksen 3 artiklan ja 4 artiklan 3 kohdan ja viimeisen kohdan sekä ”non conceditur contra venire factum proprio” (kielto toimia oman aiemman menettelyn vastaisesti) -periaatteen kanssa?

3) Onko asiassa vastaajana olevan Saksan liittotasavallan lainkäytöllinen koskemattomuus ristiriidassa [SEU] 4 artiklan 3 kohdan viimeisen alakohdan ja 21 artiklan kanssa siltä osin, kuin sillä suljetaan pois yhteisiin eurooppalaisiin periaatteisiin ([SEU] 340 artikla) perustuva vastaajan siviilivastuu niistä kansainvälisen oikeuden (orjuuden ja pakkotyön kielto) loukkauksista, joihin se on syyllistynyt toisen jäsenvaltion kansalaisiin nähden?

Valitus, jonka Audi AG ja Volkswagen AG ovat tehneet 9.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-318/09, Audi AG ja Volkswagen AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 6.7.2011 annetusta tuomiosta

(Asia C-467/11)

(2011/C 347/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Audi AG ja Volkswagen AG (edustajat: Rechtsanwalt P. Kather)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-318/09 6.7.2011 antama tuomio on kumottava

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 226/2007-1 14.5.2009 tekemä päätös on kumottava

— sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajien mukaan unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalainen tuomio on ristiriidassa yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen ([1]) 7 artiklan 1 kohdan kanssa, koska unionin aineellisen oikeuden säännöksiä on sovellettu virheellisesti. Merkki TDI ei niiden mukaan ole kuvaileva. Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että relevantti kohdeyleisö ymmärtää heti ja asiaa tarkemmin pohtimatta, että merkki TDI on lyhenne, joka kuvaa teknistä ominaisuutta. Valittajien mukaan tämä ei pidä paikkaansa, koska TDI ei ensinnäkään ole lyhenne ja koska toiseksi tällainen merkki voidaan yhdistää useisiin sanoihin. Vaatimus tietyn seikan ymmärtämisestä ”heti ja asiaa tarkemmin pohtimatta” ei valittajien mukaan voi näin ollen missään tapauksessa täyttyä. Valittajat katsovat myös, että yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 76 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen perustuvaa periaatetta, joka koskee asian tutkimista viran puolesta, on loukattu, koska sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on laiminlyönyt sen osoittamisen, että oli olemassa rekisteröinnin ehdoton hylkäysperuste.

Unionin yleinen tuomioistuin on valittajien mukaan loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska on olemassa suora ja konkreettinen yhteys yhtäältä merkin TDI ja toisaalta rekisteröityjen merkkien CDI ja HDI välillä ja koska kyseinen yhteys edellyttää tasavertaista kohtelua. Tasavertainen kohtelu ei kuitenkaan ole toteutunut, koska TDI:tä on kieltäydytty rekisteröimästä.

Valittajien mukaan valituksenalainen tuomio on sitä paitsi yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdan vastainen sillä perusteella, että ensinnäkään ei ole tarpeen osoittaa käyttöä koko yhteisön alueella ja toisaalta unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut asiaan liittyviä tosiseikkoja oikeudellisesti virheellisesti. Näyttö käytöstä ei ole tarpeen, koska unionin tuomioistuimen asiaan Pago perustuvaa oikeuskäytäntöä, joka koskee 9 artiklaa, voidaan soveltaa myös yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan osalta. ([2]) Valittajat toteavat myös, että ne ovat esittäneet todisteita merkin käytöstä mutta että unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut kyseisiä todisteita virheellisesti. Unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti jättänyt ottamatta huomioon sen todistusarvon, joka kansallisilla rekisteröinneillä on. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ole ottanut huomioon TDI-ajoneuvojen suurta markkinaosuutta ja korkeita myyntilukuja ja on näin ollen jättänyt ottamatta huomioon näihin liittyvän mainosarvon.

Unionin yleinen tuomioistuin on valittajien mukaan tehnyt lopuksi oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, ettei merkkiä TDI voida käyttää tavaramerkkinä. Tällainen toteamus ei pidä paikkaansa ja se on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, koska merkkiä TDI käytetään tavaramerkkinä sen kaikissa käyttömuodoissa.

([1]) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).
([2]) Unionin tuomioistuimen asiassa C-301/07, Pago, 6.10.2009 antama tuomio (Kok., s. I-9429).

Kanne 16.9.2011 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-473/11)

(2011/C 347/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Lozano Palacios ja W. Roels)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

— toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut arvonlisäverodirektiivin ([1]) 43, 96, 98 ja 306–310 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa matkatoimistoihin erityistä arvonlisäverojärjestelmää sellaisena kuin se on vahvistettu maaliskuussa 1971 annetulla päätöslauselmalla nro B71/2260

— velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, ettei Alankomaiden kuningaskunta ole pannut täytäntöön matkatoimistoihin sovellettavaa erityistä arvonlisäverojärjestelmää. Tämä ilmenee 22.3.1971 annetusta päätöksestä nro B71/2260, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna, koska päätös on selvästi ristiriidassa arvonlisäverodirektiivin 306–310 artiklassa säädetyn matkatoimistoihin sovellettavan erityisen arvonlisäverojärjestelmän kanssa.

([1]) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Valitus, jonka Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd on tehnyt 19.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-275/09, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd v. Euroopan komissio, 4.7.2011 antamasta määräyksestä

(Asia C-477/11 P)

(2011/C 347/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Sepracor Pharmaceuticals (edustajat: solicitor I. Dodds-Smith, D. Anderson, QC, ja barrister J. Stratford)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava

— Sepracorin kumoamiskanne on otettava tutkittavaksi ja asia on ratkaistava Sepracorin hyväksi (olennaista prosessinedellytystä koskevan kysymyksen osalta) ja/tai palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä voi tutkia kumoamiskanteeseen liittyvän aineellisen kysymyksen

— komissio on velvoitettava korvaamaan Sepracorille tästä oikeudenkäynnissä aiheutuvat kulut ja ne kulut, jotka ensimmäisessä oikeusasteessa ovat aiheutuneet oikeudenkäyntiväitteen osalta

— muilta osin oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että valituksenalainen määräys, jolla valittajan kanne jätettiin tutkimatta, on kumottava seuraavilla kahdella perusteella:

a) Valittajan sellaisten oikeuksien loukkaaminen, jotka liittyvät asian saamiseen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja tehokkaaseen oikeussuojaan

b) Olennaisen menettelymääräyksen rikkominen sillä perusteella, että on luotettu kolmansien osapuolien esittämiin lausumiin, mihin vedottiin unionin yleisessä tuomioistuimessa mutta mihin tämä ei ottanut kantaa.

Sellaisten oikeuksien loukkaaminen, jotka liittyvät asian saamiseen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja tehokkaaseen oikeussuojaan

Valittaja toimitti vuoden 2007 heinäkuussa hakemuksen, joka koski myyntiluvan saamista Lunivia-nimiselle tuotteelleen. Hakemuksen tueksi oli toteutettu laaja ja kallis tutkimus, ja hakemus perusteltiin sillä, että Lunivia täytti edellytykset, jotka koskivat luokittelua uudeksi vaikuttavaksi aineeksi asetuksen (EY) N:o 726/2004 ([1]) 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti. Oli olemassa vähintäänkin painavia syitä sen väitteen tueksi, että valittajan tuote Lunivia oli uusi vaikuttava aine ja Euroopan lääkearviointivirasto hyväksyi sen näin ollen arvioitavaksi.

Riidanalainen päätös merkitsee komission lopullista kannanottoa siitä, ettei Luniviaa pidetä uutena vaikuttavana aineena (joten kyseessä on käytännössä luokittelua koskeva kielteinen päätös). Kyseisellä päätöksellä oli oikeudellisia seurauksia, erityisesti rinnakkaislääkkeiden myyntiluvan hakijoiden tekemiä viittauksia koskevan suojan poistuminen ja jäljennösten hyväksikäyttöä koskevan kymmenvuotisen suojan poistuminen.

Valittajalla ei tässä tilanteessa ollut muuta mahdollisuutta kuin hakemuksensa peruuttaminen. Sen salliminen, että myyntilupa myönnetään ilman sitä tutkimustyöhön ulottuvaa suojaa, joka seuraa tietyn aineen hyväksymistä uudeksi vaikuttavaksi aineeksi, olisi merkinnyt sitä, että kaikki rinnakkaislääkkeiden myyntiluvan hakijat koko Euroopan unionissa olisivat saaneet heti käyttöönsä valittajan arvokkaat esikliinisen ja kliinisen vaiheen tutkimustulokset. Yksikään innovatiivinen lääkeyhtiö ei olisi sallinut tätä. Kumoamiskanteeseen ja välitoimihakemukseen perustuvat ”ratkaisut” olisivat olleet tehottomia, koska niillä ei olisi voitu peruuttaa näitä peruuttamattomia seurauksia.

Ainoa mahdollisuus tosiasialliseen tehokkaaseen oikeussuojaan (erotuksena teoreettisesta ja näennäisestä oikeussuojasta) perustuu näin ollen mahdollisuuteen riitauttaa riidanalainen päätös.

Valittaja vetoaa tältä osin muun muassa

a) Oikeuteen saada asiansa tuomioistuinten käsiteltäväksi ja oikeuteen tehokkaaseen oikeussuojaan, joita suojataan Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklalla ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklalla

b) Vaatimukseen siitä, että menettelymääräyksiä, joita sovelletaan unionin tuomioistuimissa nostettujen kanteiden osalta, on tulkittava edellä mainittujen periaatteiden mukaisesti

c) Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytäntöön

d) Periaatteellisiin näkökohtiin, jotka liittyvät keskitetyn menettelyn ja kansallisten menettelyjen väliseen suhteeseen

e) Unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, joka koskee

1) vallanjakoa

2) sellaisten toimien riitauttamisen hyväksymisen, jotka merkitsevät erityisen ja erillisen menettelyn kulminaatiota

3) riittävän oikeussuojan olemassaoloa

4) luottamuksellisten tietojen julkistamista.

Olennaisen menettelymääräyksen rikkominen

Unionin yleinen tuomioistuin jätti lainkaan ottamatta kantaa Sepracorin väitteeseen, joka koski olennaisen menettelymääräyksen rikkomista sillä perusteella, että on luotettu kolmansien osapuolien lausumiin. Se, ettei Sepracorille ole ilmoitettu lausumista, jotka on otettu vastaan ja otettu huomioon ennen päätöksen tekemistä, merkitsee sitä, että on loukattu oikeutta tulla kuulluksi, joka on unionin oikeuden perusperiaate.

([1]) Ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupaja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004 (EUVL L 136, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal di Argeș (Romania) on esittänyt 20.9.2011 — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc ja Cornelia Mihăilescu v. Romanian valtio — Ministerul Finanțelor Publice

(Asia C-483/11)

(2011/C 347/21)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal di Argeș

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc ja Cornelia Mihăilescu

Vastaaja: Romanian valtio — Ministerul Finanțelor Publice

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ovatko lain nro 221/2009 5 §:n säännökset, sellaisina kuin ne ovat muutettuina Romanian perustuslakituomioistuimen päätöksellä nro 1358/21.10.2010, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 5 artiklan ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 8 artiklan vastaisia?

2) Ovatko ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 5 artikla ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 8 artikla esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka nojalla on sallittua rajoittaa lain säännösten vastaisella päätöksellä poliittisin perustein tuomitun henkilön oikeutta saada korvausta henkisestä kärsimyksestä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Argeș (Romania) on esittänyt 20.9.2011 — Mariana Budan v. Statul român — Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș

(Asia C-484/11)

(2011/C 347/22)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Argeș

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mariana Budan

Vastaaja: Stato Rumeno — Ministerul Finanțelor Publice, jota edustaa Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș

Väliintulija: Iulian-Nicolae Cujbescu

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kantaja Mariana Budanilla [– –] ja väliintulija Iulian-Nicolae Cujbesculla kommunistisen järjestelmän uhreina ja nykyisinä Euroopan unionin kansalaisina oikeus korvaukseen henkisestä kärsimyksestä tulkinnan, jonka Euroopan unionin tuomioistuin tekee Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistetuista perustavanlaatuisista periaatteista, ja Euroopan unionin perussopimuksien nojalla tilanteessa, jossa kansallisessa oikeudessa on lakiaukko (sen vuoksi, että lain nro 221/[2009] 5 § todettiin perustuslain vastaiseksi)?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā rajona tiesa (Latvian tasavalta) on esittänyt 22.9.2011 — Laimonis Treimanis v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-487/11)

(2011/C 347/23)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administratīvā rajona tiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Laimonis Treimanis

Vastaaja: Valsts ieņēmumu dienests

Ennakkoratkaisukysymys

Kielletäänkö asetuksen N:o 918/83 [1] 7 artiklan 1 kohdassa Euroopan unioniin kolmannesta maasta tuodun yksityisauton omistajaa luovuttamasta sitä vastikkeetta sellaisen perheenjäsenensä käyttöön, joka on tosiasiallisesti siirtänyt asuinpaikkansa kolmannesta maasta Euroopan unioniin ja jonka kanssa auton omistaja muodosti kotitalouden kolmannessa maassa ennen auton tuontia Euroopan unioniin, jos auton omistaja on oleskellut lähinnä kyseisessä kolmannessa maassa siitä lähtien, kun auto tuotiin Euroopan unioniin?

---

[1] Yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28.3.1983 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 918/83 (EYVL L 105, s. 1).

Valitus, jonka Mitsubishi Electric Corp. on tehnyt 23.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-133/07, Mitsubishi Electric Corp. v. Euroopan komissio, 12.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-489/11 P)

(2011/C 347/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Mitsubishi Electric Corp. (edustajat: solicitor R. Denton, solicitor J. J Vyavaharkar ja avocat K. Haegeman)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin sillä hylättiin Melcon unionin yleisessä tuomioistuimessa nostama kanne,

— kumoaa ne riidanalaisen päätöksen artiklat, joita valituksenalaisella tuomiolla ei ole vielä kumottu, siltä osin kuin niitä sovelletaan Melcoon ja TMT&D:hen sen ajanjakson osalta, jolloin Melco oli Toshiban kanssa solidaarisessa vastuussa TMT&D:n toiminnasta,

— velvoittaa komission joka tapauksessa vastaamaan tästä menettelystä ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä menettelystä sille itselleen ja Melcolle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki huomattavia oikeudellisia virheitä, kun se arvioi väitetyn ”yhteisjärjestelyn” olemassaoloa koskevaa näyttöä.

— Unionin yleinen tuomioistuin vääristeli valittajan mukaan tietoja ”yhteisjärjestelyn” olemassaolosta.

— Unionin yleinen tuomioistuin ei valittajan mukaan soveltanut asianmukaisia todisteiden arviointia koskevia perusteita ja sovelsi virheellisesti oikeuskäytäntöön perustuvaa periaatetta, jonka mukaan rikkomisesta ilmoittaneen tahon intressejä vastaan puhuvia lausuntoja on lähtökohtaisesti pidettävä erityisen luotettavina.

— Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi valittajan mukaan virheellisesti todisteiden arviointia ja painoarvoa koskevaa oikeuskäytäntöä, kun se piti M:n lausuntoa uskottavana ja katsoi sillä olevan todistusarvoa.

— Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi valittajan mukaan virheellisesti vahvistavaa näyttöä koskevaa säännöstöä Fujin väitetiedoksiantoon antamaan vastaukseen.

— Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon komission yksittäisten toimien, joilla tämä loukkasi Melcon puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tulla kuulluksi, yhteisvaikutusta.

— Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi valittajan mukaan Melcon puolustautumisoikeuksia, erityisesti syyttömyysolettamaa, kun se vaati Melcoa osoittamaan, ettei se ollut rikkonut kilpailusääntöjä.

— Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi valittajan mukaan syyttömyysolettamaa ja sovelsi virheellisesti oikeusperiaatteita, kun se jätti vaihtoehtoiset mahdolliset selitykset tarkastelematta.

Valittaja väittää myös, että unionin yleinen tuomioistuin teki vakavia oikeudellisia virheitä, kun se arvioi väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen oletettua kestoa.

— Unionin yleinen tuomioistuin ei valittajan mukaan osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen oletettua kestoa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di Pace di Mercato San Severino (Italia) on esittänyt 26.9.2011 — Ciro Di Donna v. Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA)

(Asia C-492/11)

(2011/C 347/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di Pace di Mercato San Severino

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ciro Di Donna

Vastaaja: Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA)

Ennakkoratkaisukysymys

Estävätkö ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 ja 13 artikla, Nizzassa 7.12.2000 julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan, sellaisena kuin se hyväksyttiin Strasbourgissa 12.12.2007, 47 artikla, tietyistä sovittelun näkökohdista siviili- ja kauppaoikeuden alalla 21.5.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/52/EY [1], unionin oikeuden yleinen tehokkaan oikeussuojan periaate sekä ylipäätään unionin oikeus kokonaisuudessaan sen, että jossakin Euroopan unionin jäsenvaltioista annetaan sellaista lainsäädäntöä kuin Italiassa on annettu asetuksella (decreto legislativo) nro 28/2010 ja ministeriön asetuksella nro 180/2010, sellaisena kuin se on muutettuna ministeriön asetuksella nro 145/2011, jonka mukaan

— tuomioistuin voi pakollista sovittelumenettelyä seuraavassa oikeudenkäynnissä pitää asianosaista vastaan puhuvana näyttönä sitä, että hän on ilman perusteltua syytä jättänyt osallistumatta tähän sovittelumenettelyyn

— tuomioistuimen on evättävä sovintoehdotuksen torjuneelta, asian voittaneelta asianosaiselta sellaisten tälle aiheutuneiden kulujen korvaaminen, jotka ovat syntyneet sovintoehdotuksen laatimisen jälkeen, ja velvoitettava tämä korvaamaan asian hävinneelle asianosaiselle kyseisellä ajanjaksolla aiheutuneet kulut sekä maksamaan valtion talousarvion tulomomentille lisäksi jo suoritettua maksua (contributo unificato) vastaava määrä, jos tuomio, jolla torjutun sovintoehdotuksen laatimisen jälkeen vireille pantu asia ratkaistaan, vastaa täysin kyseisen ehdotuksen sisältöä

— vakavista ja poikkeuksellisista syistä tuomioistuin voi evätä sovittelijalle maksetusta korvauksesta ja asiantuntijan veloittamasta palkkiosta asian voittaneelle asianosaiselle aiheutuneiden kulujen korvaamisen silloinkin, kun asian ratkaiseva tuomio ei täysin vastaa ehdotuksen sisältöä

— tuomioistuimen on velvoitettava se asianosainen, joka on ilman perusteltua syytä jättänyt osallistumatta sovittelumenettelyyn, maksamaan valtion talousarvion tulomomentille tuomiosta suoritettavaa maksua (contributo unificato) vastaava määrä

— sovittelija voi tai hänen jopa täytyy laatia sovintoesitys siinäkin tapauksessa, etteivät asianosaiset ole yksimielisiä ja vaikka asianosaiset jättäisivät osallistumatta menettelyyn

— määräaika, jonka kuluessa sovitteluyritys on saatettava päätökseen, voi olla enintään neljä kuukautta

— senkin jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika menettelyn alkamisesta lukien on päättynyt, kanteen nostaminen on mahdollista vasta sitten, kun sovitteluelimen kansliasta on saatu sovittelijan laatima pöytäkirja, josta käy ilmi, ettei yksimielisyyteen päästy, ja esitetään torjuttu esitys

— ei ole pois suljettua, että sovittelumenettelyjen määrä — ja näin ollen myös asian ratkaisemiseen kuluva aika — voi moninkertaistua sen mukaan, kuinka monta uutta vaatimusta saman, tällä välin käynnistyneen oikeudenkäynnin yhteydessä lainmukaisesti esitetään

— pakollisen sovittelumenettelyn kustannukset ovat vähintään kaksi kertaa korkeammat kuin sen oikeudenkäynnin kustannukset, joka sovittelumenettelyllä pyritään välttämään, ja ero kasvaa eksponentiaalisesti riita-asian arvon kasvaessa (niin, että sovittelumenettelyn kustannukset nousevat jopa yli kuusinkertaisiksi oikeudenkäyntiin verrattuna) tai sen monimutkaisuuden lisääntyessä (jälkimmäisessä tapauksessa siksi, että tällöin on tarpeen nimittää menettelyn asianosaisten kustannuksella asiantuntija, joka auttaa sovittelijaa erityistä teknistä osaamista edellyttävissä riita-asioissa, vaikka asiantuntijan laatimaa teknistä lausuntoa tai häneltä saatuja tietoja ei voida käyttää myöhemmässä oikeudenkäynnissä)?

([1]) EUVL L 136, s. 3.

Valitus, jonka United Technologies Corp. on tehnyt 23.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-141/07, United Technologies Corp. v. Euroopan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-493/11 P)

(2011/C 347/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: United Technologies Corp. (edustajat: avocat A. Winckler, solicitor J. Temple Lang, advocate C.J. Cook, avocat D. Gerard)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

— kumoamaan tuomion,

— kumoamaan päätöksen osittain käytettävissään olevien seikkojen perusteella ja alentamaan siinä määrättyjä sakkoja tai, mikäli asianmukaista, kumoamaan tuomion ja palauttamaan asian unionin yleiselle tuomioistuimelle merkityksellisten tosiseikkojen uudelleen arviointia varten,

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen näkemyksen, jonka mukaan komissiolla oli oikeus katsoa, että UTC oli vastuussa GTO:n ja Otiksen tytäryhtiöiden menettelystä. Valitusperuste jakautuu kolmeen osaan. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin teki aineellisoikeudellisen virheen, koska se ei noudattanut niitä oikeudellisia kriteerejä, jotka esitettiin vastuun syntymisolettaman, joka perustui siihen, että emoyhtiö omisti 100 prosenttia tytäryhtiöistä, kumoamiseksi. Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen tulkinta kyseisistä oikeudellisista kriteereistä vastuun syntymisolettaman kumoamiseksi on ristiriidassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan kanssa. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin ei esittänyt riittäviä perusteluja, kun se käsitteli UTC:n vastuun syntymisolettaman kumoamiseksi esittämiä erityisiä vastaväitteitä.

Toisella valitusperusteellaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei esittänyt riittäviä perusteluja ja että se teki oikeudellisen virheen, koska se ei käsitellyt UTC:n väitettä, joka koski sitä, ettei UTC:a ollut kohdeltu yhdenvertaisesti MEC:n kanssa.

Valitus, jonka Otis Luxembourg Sàrl, aiemmin General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company ja Otis GmbH & Co. OHG ovat tehneet 23.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-141/07, Otis Luxembourg Sàrl, aiemmin General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company ja Otis GmbH & Co. OHG v. Euroopan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-494/11 P)

(2011/C 347/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Otis Luxembourg Sàrl, aiemmin General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company ja Otis GmbH & Co. OHG (edustajat: avocat A. Winckler, solicitor J. Temple Lang, advocate C.J. Cook, avocat D. Gerard)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta

— kumoamaan tuomion,

— kumoamaan päätöksen osittain käytettävissään olevien seikkojen perusteella ja alentamaan siinä määrättyjä sakkoja tai, mikäli asianmukaista, kumoamaan tuomion ja palauttamaan asian unionin yleiselle tuomioistuimelle merkityksellisten tosiseikkojen uudelleen arviointia varten,

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittajat riitauttavat unionin yleisen tuomioistuimen näkemyksen, jonka mukaan komissiolla oli oikeus katsoa, että OTIS SA oli vastuussa sellaisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon GTO oli syyllistynyt Luxemburgissa. Tämä valitusperuste jakautuu neljään osaan. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin teki aineellisoikeudellisen virheen, koska se sovelsi virheellisesti oikeussääntöä, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt asiassa C-97/08 P, Akzo Nobel vastaan komissio, ja yhden yrityksen käsitettä. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ylitti toimivaltansa, koska se käytti ratkaisunsa perusteena sellaisia tosiseikkoja, joihin komissio ei ollut viitannut päätöksessä ja jotka eivät sisältyneet asian asiakirjavihkoon komissiossa. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin luonnehti väärin GTO:n ja Otis SA:n välisen oikeudellisen suhteen luonteen ja laajuuden ja vääristeli tosiseikkoja. Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin ei esittänyt riittäviä perusteita, kun se totesi, ettei komissio ollut jättänyt noudattamatta velvollisuuttaan kohdella GTO:n ja MEE:n emoyhtiöitä yhdenvertaisesti.

Toisessa valitusperusteessaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita oikeudellisia virheitä, kun se hyväksyi sakon perusmäärää koskevan laskelman Saksaa koskevan kilpailusääntöjen rikkomisen osalta. Tämä valitusperuste jakautuu kahteen osaan. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti sakkoja koskevia vuoden 1998 suuntaviivoja, koska se katsoi, ettei komissiolla ollut velvollisuutta ottaa huomioon merkityksellisten markkinoiden kokoa sakon perusmäärää määrittäessään. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole esittänyt riittäviä perusteluja merkityksellisten markkinoiden koon määrittämisestä eikä osallistujien jakamisesta ryhmiin.

Kolmannella valitusperusteellaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita oikeudellisia virheitä ja ylitti toimivaltansa, kun se eväsi Otisilta sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä vuonna 2002 annetun tiedonannon 23 kohdan b alakohdassa tarkoitetun osittaisen immuniteetin. Tämä valitusperuste jakautuu kahteen osaan. Ensinnäkään unionin yleinen tuomioistuin ei soveltanut oikeaa oikeudellista perustetta osittaisen immuniteetin myöntämiselle. Se myös ylitti toimivaltansa, koska se korvasi omalla arviollaan komission Otisin toimittamista todisteista tekemän arvion, ja jätti huomiotta vakiintuneet todistelua koskevat säännöt. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti komission perusteluvelvollisuutta.

Valitus, jonka Toshiba Corp. on tehnyt 27.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-113/07, Toshiba Corp. v. Euroopan komissio, 12.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-498/11 P)

(2011/C 347/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Toshiba Corp. (edustajat: solicitor J.F. MacLennan, Rechtsanwalt A. Schulz, solicitor A. Dawes ja dikigoros S. Sakellariou)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä hylätään Toshiban esittämä päätöksen 1 artiklan kumoamista koskeva vaatimus ja kumoaa riidanalaisen päätöksen

— vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi unionin tuomioistuimen oikeuskysymyksistä antaman tuomion mukaisesti, ja joka tapauksessa

— velvoittaa korvaamaan Toshiban oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita oikeudellisia virheitä, koska se hylkäsi päätöksen 1 artiklan kumoamista koskevan vaatimuksen

a) se teki oikeudellisen virheen, koska se totesi ABB:n toimittamien todistajanlausuntojen osoittavan yhteisjärjestelyn olemassaolon

b) se teki oikeudellisen virheen, koska se totesi, että yhteisjärjestelyn olemassaolosta oli sekä sen vahvistavaa että epäsuoraa näyttöä

c) se teki oikeudellisen virheen, koska se katsoi Toshiban osallistuneen sekä yhtä kokonaisuutta olevaan että jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen ja

d) se teki oikeudellisen virheen, koska se katsoi, ettei useiden Toshibaa vastaan puhuneiden todistajanlausuntojen esittämättä jättämisellä loukattu Toshiban puolustautumisoikeuksia.

Valitus, jonka Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV ja Schindler Deutschland Holding GmbH on tehnyt 28.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-138/07, Schindler Holding Ltd ym. v. Euroopan komissio, jota tuki Euroopan unionin neuvosto, 13.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-501/11 P)

(2011/C 347/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV ja Schindler Deutschland Holding GmbH (edustajat: Rechtsanwalt R. Bechtold, Rechtsanwalt W. Bosch ja Professor, Dr. J. Schwarze)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-138/07 13.7.2011 antama tuomio on kumottava

— komission 21.2.2007 tekemä päätös (asia COMP/E-1/38.823 — Hissit ja liukuportaat) on kumottava; toissijaisesti ne sakot, jotka valittajille on määrätty ensimmäisessä oikeusasteessa, on kumottava tai niiden määrää on alennettava

— toissijaisesti 1 ja 2 kohdassa esitettyihin vaatimuksiin nähden asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisee asian unionin tuomioistuimen esittämien oikeudellisten perusteiden mukaisesti

— komissio on joka tapauksessa velvoitettava korvaamaan ne oikeudenkäyntikulut, joita valittajille on aiheutunut unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa käydystä menettelystä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat yhteensä kolmeentoista valitusperusteeseen:

— unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin loukannut vallanjaon periaatetta ja vaatimusta oikeusvaltion periaatteiden mukaisesta oikeudenkäynnistä, koska se on tutkimatta komission päätöstä seikkaperäisesti katsonut, että komissiolla oli toimivalta määrätä sakkoja.

— unionin yleinen tuomioistuin on toiseksi loukannut periaatetta, jonka mukaan todisteet on esitettävä suoraan, koska se on komission senaikaisen käytännön mukaisesti hyväksynyt luotettavina todisteina komission yhteistyökumppaneiden esittämät lausunnot

— unionin yleinen tuomioistuin on kolmanneksi loukannut syytteiden täsmällisyyttä koskevaa periaatetta (Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artikla) siltä osin kuin se on katsonut, että asetuksen N:o 1/2003 ([1]) 23 artiklan 2 kohta oli riittävän täsmällinen oikeudellinen perusta sakkojen määräämiseksi.

— unionin yleinen tuomioistuin on neljänneksi jättänyt ottamatta huomioon sen, että koska komissiolta puuttui toimivalta, sakkojen laskennasta vuonna 1998 annettuja komission suuntaviivoja ei voinut soveltaa.

— unionin yleinen tuomioistuin on viidenneksi hylännyt virheellisesti väitteen siitä, että sakkojen laskennasta vuonna 1998 annetuilla komission suuntaviivoilla loukattiin taannehtivuuskiellon periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta.

— unionin yleinen tuomioistuin on kuudenneksi loukannut syyllisyysperiaatetta ja syyttömyysolettamaa (asetuksen N:o 1/2003 27 artiklan 2 kohta; Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohta ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 2 kohta), koska se ei ole pitänyt tarpeellisena tutkia sitä, oliko rikkominen, johon asianomaisten yritysten työntekijät olivat syyllistyneet, luettavissa asianomaisten yritysten syyksi

— unionin yleinen tuomioistuin on seitsemänneksi katsonut virheellisesti, että Schindler Holding oli osavastuussa rikkomisesta. Tässä yhteydessä sovelletut osavastuuta koskevat periaatteet loukkaavat valittajien mukaan jäsenvaltioiden toimivaltuuksia. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi ylittänyt unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetetut rajat ja loukannut syyttömyysolettamaa (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohta ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 2 kohta)

— unionin yleinen tuomioistuin on kahdeksanneksi tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, ettei asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan mukaisia kynnysarvoja ollut ylitetty.

— unionin yleinen tuomioistuin on yhdeksänneksi loukannut Schindler Holdingin omaisuudensuojaa sillä perusteella, että määrätyillä sakoilla on sama vaikutus kuin pakkolunastuksella (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohta ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artikla)

— unionin yleinen tuomioistuin on kymmenenneksi tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on pitänyt perusteltuina komission vahvistamia liian korkeita sakkojen perusmääriä.

— unionin yleinen tuomioistuin on yhdenneksitoista virheellisesti hyväksynyt sen, ettei komissio ole katsonut, että tiettyjä seikkoja oli pidettävä lieventävinä asianhaaroina. Unionin yleinen tuomioistuin on tässä yhteydessä jättänyt erityisesti ottamatta huomioon sen, että valittajat ovat vapaaehtoisesti päättäneet kartellin Saksassa, sekä ne toimenpiteet, joita valittajat ovat toteuttaneet toimiakseen lainmukaisesti.

— unionin yleinen tuomioistuin on kahdenneksitoista pitänyt oikeutettuna sitä, että komissio myöntää sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon perusteella liian pieniä sakkojen alennuksia tai kieltäytyy lainkaan myöntämästä tällaisia alennuksia. Unionin yleinen tuomioistuin ei valittajien mukaan ota tältä osin huomioon valittajien osallisuutta asian selvittämisessä. Se ei ole myöskään ottanut huomioon sitä, että komissio on myöntänyt liian pieniä sakkojen alennuksia sellaisen yhteistyön perusteella, jota tehtiin sakkojen lieventämistä koskevassa tiedonannossa määritettyjen puitteiden ulkopuolella.

— unionin yleinen tuomioistuin on kolmanneksitoista loukannut suhteellisuusperiaatetta, kun se edelleen piti sakkojen määrää lainmukaisena.

(1) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato on esittänyt 30.9.2011 — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss v. Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Asia C-502/11)

(2011/C 347/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss

Vastapuoli: Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhteisön oikeus ja erityisesti direktiivin 93/37/ETY (1) 6 artikla (sittemmin direktiivin 2004/18/EY (2) 4 artikla) lähtökohtaisesti esteenä kansalliselle säännökselle (kuten vuoden 1994 lain nro 109 10 §:n 1 momentin a kohta — sittemmin vuoden 2006 lain nro 163 34 §:n 1 momentin a kohta), jossa annetaan vain yhtiöille, jotka harjoittavat liiketoimintaa, mahdollisuus osallistua julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyyn ja jossa suljetaan pois tietyt urakoitsijat (kuten siviiliyhtiöt), jotka eivät tavanomaisesti ja pääasiallisesti harjoita tämän tyyppistä toimintaa, vai onko tämä kielto johdonmukainen ja syrjimätön, erityisesti kun otetaan huomioon siviiliyhtiöitä koskeva erityinen säännöstö ja niiden erityinen varallisuusasema?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, unionin tuomioistuimelle esitetään seuraava lisäkysymys:

2) Mahdollistavatko yhteisön oikeus ja erityisesti direktiivin 93/37/ETY 6 artikla (sittemmin direktiivin 2004/18/EY 4 artikla) sekä periaate oikeussubjektien, jotka saavat osallistua julkisiin tarjouskilpailuihin, vapaudesta valita oikeudellinen muotonsa, sen, että kansallinen lainsäätäjä rajoittaa urakoitsijan (tai direktiivin 2004/18/EY määritelmän mukaisesti taloudellisen toimijan) oikeuskelpoisuutta näille yritykselle ominaisten kansallisen lainsäädännön mukaisten erityispiirteiden perusteella siten, että ne eivät voi osallistua julkisiin tarjouskilpailuihin, vai loukataanko tällaisella rajoituksella johdonmukaisuusperiaatetta ja syrjintäkieltoa?

(1) EYVL L 199, s. 54.
(2) EUVL L 134, s. 114.

Valitus, jonka ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, aiemmin ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, ja ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH ovat tehneet 30.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan Euroopan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-503/11 P)

(2011/C 347/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, aiemmin ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, ja ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH (edustaja: asianajaja K. Blau-Hansen)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan Euroopan komissio, 13.7.2011 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä hylätään kanne ja se koskee valittajia

— toissijaisesti 21.2.2007 tehdyn Euroopan komission riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa valittajille määrätyn sakon määrää on asianmukaisesti edelleen alennettava

— vieläkin toissijaisemmin asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uutta ratkaisua varten

— Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat hakevat valituksellaan muutosta unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) muiden muassa asiassa T-147/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan Euroopan komissio, 13.7.2011 antamaan tuomioon siltä osin kuin siinä hylätään 21.2.2007 tehdystä Euroopan komission päätöksestä C(2007) 512 lopullinen (asia COMP/E-1/38.823 — Hissit ja liukuportaat) 7.5.2007 nostettu kanne ja se koskee valittajia.

Valittajat vetoavat neljässä valitusperusteessa komission toimivallan puuttumiseen, olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen, EY- ja EUT-sopimusten ja näiden sopimusten täytäntöönpanossa sovellettavien oikeusnormien rikkomiseen sekä harkintavallan väärinkäyttöön ja perusoikeuksien loukkaukseen:

Ensinnäkin valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen vahvistaessaan komission toimivallan menettelyn toteuttamisessa. Valittajien mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta komission päätös mitättömäksi, koska SEUT 101 artiklaa (entinen EY 81 artikla) ei voida soveltaa sen takia, ettei väitetyillä paikallisilla kilpailusääntöjen rikkomisilla ole rajat ylittävää merkitystä. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin olisikin pitänyt SEUT 101 artiklaa sovellettavana, sen olisi pitänyt ottaa huomioon, että komission toimivallan esteenä on joka tapauksessa asetuksella N:o 1/2003 [1] perustettu rinnakkaisen toimivallan järjestelmä Euroopan kilpailuviranomaisten verkostosta annetun tiedonannon mukaisesti. Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin ei ota huomioon sitä, että komissio loukkaa myöhemmällä menettelyn aloittamisella seuraamusten yhteydessä perusoikeutena suojattua oikeusvarmuuden periaatetta ja laillisuusperiaatetta.

Toiseksi valittajat väittävät unionin yleisen tuomioistuimen tekevän oikeudellisen virheen pysyttäessään komission päätöksen, jossa tämä katsoo valittajien olevan yhteisvastuullisia ThyssenKrupp AG:n konserniliikevaihdon perusteella. Tältä osin tuomio on vastoin asetuksen N:o 1/2003 23 artiklaa, nulla poena sine lege -periaatteena sovellettavaa oikeusvaltioperiaatetta, oikeasuhteisten seuraamusten periaatetta, in dubio pro reo -periaatetta ja syyllisyysperiaatetta. Tuomio on oikeudellisesti virheellinen siltä osin kuin se perustuu olettamaan, että tytäryhtiö muodostaa yhdessä emoyhtiönsä (ja muiden konserniyhtiöiden) kanssa tappionjakojärjestelyn taloudellisena yksikkönä. Toisaalta ja tästä riippumatta tuomio on vastoin syyllisyysperiaatetta, koska valittajille ja niiden emoyhtiöille on yhdessä määrätty sakko yhteisvastuullisesti. Toissijaisesti vedotaan siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on vahvistanut yhteisvastuullisuuden, vaikkei konsernin sisällä ole määrätty vastuunjaosta.

Kolmanneksi valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tuomiossaan laiminlyönyt oikeudellista kattavaa tutkintavelvoitettaan, koska se on tutkinut riittämättömästi sakon perusmäärän ja ehkäisevän vaikutuksen kertoimen vahvistamisen suhteettomuuden ja sen, ettei komissio ole ottanut tarpeeksi huomioon valittajien sen kanssa tekemää yhteistyötä, ja siten se on loukannut oikeudenmukaista menettelyä koskevaa perusoikeutta ja siihen sisältyviä oikeussuojatakeita.

Neljänneksi väitetään, että on loukattu suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta siltä osin kuin kyse on sakon perusmäärän vahvistamisesta Saksaa koskevan kilpailusääntöjen rikkomisen osalta, koska kyseisen perusmäärän vahvistamisessa on otettu huomioon asiaan liittymätön liikevaihto, vaikka tätä vastaan oli pakottavia syitä. Siten unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut asianmukaisesti eriytettyjä perusteluja Schindleriin, mutta on lainvastaisesti jättänyt soveltamatta tällaista eriyttämistä valittajiin.

[1] Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Valitus, jonka ThyssenKrupp Ascenseurs Luxemburg Sàrl on tehnyt 30.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan Euroopan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-504/11 P)

(2011/C 347/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: ThyssenKrupp Ascenseurs Luxemburg Sàrl (edustaja: asianajaja T. Schaper)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan Euroopan komissio, 13.7.2011 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä hylätään kanne ja se koskee valittajaa

— toissijaisesti 21.2.2007 tehdyn Euroopan komission riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa valittajalle määrätyn sakon määrää on asianmukaisesti edelleen alennettava

— vieläkin toissijaisemmin asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uutta ratkaisua varten

— Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja hakee valituksellaan muutosta unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) muiden muassa asiassa T-148/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan Euroopan komissio, 13.7.2011 antamaan tuomioon siltä osin kuin siinä hylätään 21.2.2007 tehdystä Euroopan komission päätöksestä C(2007) 512 lopullinen (asia COMP/E-1/38.823 — Hissit ja liukuportaat) 7.5.2007 nostettu kanne ja se koskee valittajaa.

Valittaja vetoaa kolmessa valitusperusteessa komission toimivallan puuttumiseen, olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen, EY- ja EUT-sopimusten ja näiden sopimusten täytäntöönpanossa sovellettavien oikeusnormien rikkomiseen sekä harkintavallan väärinkäyttöön ja perusoikeuksien loukkaukseen:

Ensinnäkin valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen vahvistaessaan komission toimivallan menettelyn toteuttamisessa. Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta komission päätös mitättömäksi, koska SEUT 101 artiklaa (entinen EY 81 artikla) ei voida soveltaa sen takia, ettei väitetyillä paikallisilla kilpailusääntöjen rikkomisilla ole rajat ylittävää merkitystä. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin olisikin pitänyt SEUT 101 artiklaa sovellettavana, sen olisi pitänyt ottaa huomioon, että komission toimivallan esteenä on joka tapauksessa asetuksella N:o 1/2003 ([1]) perustettu rinnakkaisen toimivallan järjestelmä Euroopan kilpailuviranomaisten verkostosta annetun tiedonannon mukaisesti. Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin ei ota huomioon sitä, että komissio loukkaa myöhemmällä menettelyn aloittamisella seuraamusten yhteydessä perusoikeutena suojattua oikeusvarmuuden periaatetta ja laillisuusperiaatetta.

Toiseksi valittaja väittää unionin yleisen tuomioistuimen tekevän oikeudellisen virheen pysyttäessään komission päätöksen, jossa tämä katsoo valittajan olevan yhteisvastuullinen ThyssenKrupp AG:n konserniliikevaihdon perusteella. Tältä osin tuomio on vastoin asetuksen N:o 1/2003 23 artiklaa, nulla poena sine lege -periaatteena sovellettavaa oikeusvaltioperiaatetta, oikeasuhteisten seuraamusten periaatetta, in dubio pro reo -periaatetta ja syyllisyysperiaatetta. Tuomio on oikeudellisesti virheellinen siltä osin kuin se perustuu olettamaan, että tytäryhtiö muodostaa yhdessä emoyhtiönsä (ja muiden konserniyhtiöiden) kanssa tappionjakojärjestelyn taloudellisena yksikkönä. Toisaalta ja tästä riippumatta tuomio on vastoin syyllisyysperiaatetta, koska valittajalle ja sen emoyhtiölle on yhdessä määrätty sakko yhteisvastuullisesti. Toissijaisesti vedotaan siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on vahvistanut yhteisvastuullisuuden, vaikkei konsernin sisällä ole määrätty vastuunjaosta.

Kolmanneksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tuomiossaan laiminlyönyt oikeudellista kattavaa tutkintavelvoitettaan, koska se on tutkinut riittämättömästi sakon perusmäärän ja ehkäisevän vaikutuksen kertoimen vahvistamisen suhteettomuuden ja sen, ettei komissio ole ottanut tarpeeksi huomioon valittajan sen kanssa tekemää yhteistyötä, ja siten se on loukannut oikeudenmukaista menettelyä koskevaa perusoikeutta ja siihen sisältyviä oikeussuojatakeita.

([1]) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Valitus, jonka ThyssenKrupp Elevator AG on tehnyt 30.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-505/11 P)

(2011/C 347/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: ThyssenKrupp Elevator AG (edustaja: asianajaja T. Klose)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan komissio, 13.7.2011 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä hylätään kanne ja se koskee valittajaa

— toissijaisesti 21.2.2007 tehdyn Euroopan komission riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa valittajalle määrätyn sakon määrää on asianmukaisesti edelleen alennettava

— vieläkin toissijaisemmin asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uutta ratkaisua varten

— Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa kuudessa valitusperusteessa komission toimivallan puuttumiseen, olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen, EY- ja EUT-sopimusten ja näiden sopimusten täytäntöönpanossa sovellettavien oikeusnormien rikkomiseen sekä harkintavallan väärinkäyttöön ja perusoikeuksien loukkaukseen:

Ensinnäkin valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen vahvistaessaan komission toimivallan menettelyn toteuttamisessa. Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta komission päätös mitättömäksi, koska SEUT 101 artiklaa (entinen EY 81 artikla) ei voida soveltaa sen takia, ettei väitetyillä paikallisilla kilpailusääntöjen rikkomisilla ole rajat ylittävää merkitystä. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin olisikin pitänyt SEUT 101 artiklaa sovellettavana, sen olisi pitänyt ottaa huomioon, että komission toimivallan esteenä on joka tapauksessa asetuksella N:o 1/2003 ([1]) perustettu rinnakkaisen toimivallan järjestelmä Euroopan kilpailuviranomaisten verkostosta annetun tiedonannon mukaisesti. Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin ei ota huomioon sitä, että komissio loukkaa myöhemmällä menettelyn aloittamisella seuraamusten yhteydessä perusoikeutena suojattua oikeusvarmuuden periaatetta ja laillisuusperiaatetta.

Toiseksi valittaja väittää unionin yleisen tuomioistuimen jättävän huomiotta, että asiassa on loukattu ne bis in idem -periaatetta, koska komissio ei ole noudattanut kansallisten kilpailuviranomaisten ennen menettelyn aloittamista tekemiä valittajalle myönteisiä päätöksiä, joilla se vapautetaan sakoista.

Kolmanneksi valittaja väittää unionin yleisen tuomioistuimen tekevän oikeudellisen virheen pysyttäessään komission päätöksen, jossa tämä katsoo valittajan olevan yhteisvastuullinen tytäryhtiöidensä kanssa. On riidatonta, ettei valittaja ole itse osallistunut kilpailusääntöjen rikkomiseen. Joutuminen vastuuseen kolmannen toiminnasta taloudellisen yksikön vastuun virheellisen olettaman perusteella on vastoin henkilökohtaisen vastuun rikosoikeudellista periaatetta, in dubio pro reo -periaatetta ja oikeutta oikeudenmukaiseen menettelyyn.

Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin tekee oikeudellisen virheen jättäessään huomiotta, että valittajan yhteisvastuullisuuden vahvistaminen on vastoin henkilökohtaisen vastuun periaatetta. Toissijaisesti valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen pysyttäessään komission päätöksen, koska konsernin sisällä ei ole määrätty vastuunjaosta, ja siten tuomion perustelut ovat puutteelliset.

Viidenneksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tuomiossaan laiminlyönyt oikeudellista kattavaa tutkintavelvoitettaan, koska se on tutkinut riittämättömästi sakon perusmäärän ja ehkäisevän vaikutuksen kertoimen vahvistamisen suhteettomuuden ja rinnakkaisista kilpailusääntöjen rikkomisista määrätyn usean sakon suhteettomuuden sekä sen, ettei komissio ole ottanut tarpeeksi huomioon valittajan sen kanssa tekemää yhteistyötä, ja siten se on loukannut oikeudenmukaista menettelyä koskevaa perusoikeutta ja siihen sisältyviä oikeussuojatakeita. Tuomiota ei missään tapauksessa ole perusteltu riittävästi siltä osin kuin siinä pysytetään usean sakon määrääminen, joka poikkeaa komission päätöskäytännöstä.

Kuudenneksi väitetään, että on loukattu suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta siltä osin kuin kyse on sakon perusmäärän vahvistamisesta Saksaa koskevan kilpailusääntöjen rikkomisen osalta, koska kyseisen perusmäärän vahvistamisessa on otettu huomioon asiaan liittymätön liikevaihto, vaikka tätä vastaan oli pakottavia syitä. Siten unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut asianmukaisesti eriytettyjä perusteluja Schindleriin, mutta on lainvastaisesti jättänyt soveltamatta tällaista eriyttämistä valittajaan.

([1]) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Valitus, jonka ThyssenKrupp AG on tehnyt 30.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan komissio, 13.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-506/11 P)

(2011/C 347/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: ThyssenKrupp AG (edustajat: asianajajat M. Klusmann ja S. Thomas)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 ja T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs ym. vastaan komissio, 13.7.2011 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä hylätään kanne ja se koskee valittajaa

— toissijaisesti 21.2.2007 tehdyn Euroopan komission riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa valittajalle määrätyn sakon määrää on asianmukaisesti edelleen alennettava

— vieläkin toissijaisemmin asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uutta ratkaisua varten

— Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa seitsemässä valitusperusteessa komission toimivallan puuttumiseen, olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen, EY- ja EUT-sopimusten ja näiden sopimusten täytäntöönpanossa sovellettavien oikeusnormien rikkomiseen sekä harkintavallan väärinkäyttöön ja perusoikeuksien loukkaukseen:

Ensinnäkin valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen vahvistaessaan komission toimivallan menettelyn toteuttamisessa. Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta komission päätös mitättömäksi, koska SEUT 101 artiklaa (entinen EY 81 artikla) ei voida soveltaa sen takia, ettei väitetyillä paikallisilla kilpailusääntöjen rikkomisilla ole rajat ylittävää merkitystä. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin olisikin pitänyt SEUT 101 artiklaa sovellettavana, sen olisi pitänyt ottaa huomioon, että komission toimivallan esteenä on joka tapauksessa asetuksella N:o 1/2003 [1] perustettu rinnakkaisen toimivallan järjestelmä Euroopan kilpailuviranomaisten verkostosta annetun tiedonannon mukaisesti. Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin ei ota huomioon sitä, että komissio loukkaa myöhemmällä menettelyn aloittamisella seuraamusten yhteydessä perusoikeutena suojattua oikeusvarmuuden periaatetta ja laillisuusperiaatetta.

Toiseksi valittaja väittää unionin yleisen tuomioistuimen jättävän huomiotta, että asiassa on loukattu ne bis in idem -periaatetta, koska komissio ei ole noudattanut kansallisten kilpailuviranomaisten ennen menettelyn aloittamista tekemiä valittajalle myönteisiä päätöksiä, joilla se vapautetaan sakoista.

Kolmanneksi valittaja väittää unionin yleisen tuomioistuimen tekevän oikeudellisen virheen pysyttäessään komission päätöksen, jossa tämä katsoo valittajan olevan yhteisvastuullinen tytäryhtiöidensä kanssa. On riidatonta, ettei valittaja ole itse osallistunut kilpailusääntöjen rikkomiseen. Joutuminen vastuuseen kolmannen toiminnasta taloudellisen yksikön vastuun virheellisen olettaman perusteella on vastoin henkilökohtaisen vastuun rikosoikeudellista periaatetta, in dubio pro reo -periaatetta ja oikeutta oikeudenmukaiseen menettelyyn.

Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin tekee oikeudellisen virheen jättäessään huomiotta, että valittajan yhteisvastuullisuuden vahvistaminen on vastoin henkilökohtaisen vastuun periaatetta. Toissijaisesti valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen pysyttäessään komission päätöksen, koska konsernin sisällä ei ole määrätty vastuunjaosta, ja siten tuomion perustelut ovat puutteelliset.

Viidenneksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tuomiossaan laiminlyönyt oikeudellista kattavaa tutkintavelvoitettaan, koska se on tutkinut riittämättömästi sakon perusmäärän ja ehkäisevän vaikutuksen kertoimen vahvistamisen suhteettomuuden ja rinnakkaisista kilpailusääntöjen rikkomisista määrätyn usean sakon suhteettomuuden sekä sen, ettei komissio ole ottanut tarpeeksi huomioon valittajan sen kanssa tekemää yhteistyötä, ja siten se on loukannut oikeudenmukaista menettelyä koskevaa perusoikeutta ja siihen sisältyviä oikeussuojatakeita. Tuomiota ei missään tapauksessa ole perusteltu riittävästi siltä osin kuin siinä pysytetään usean sakon määrääminen, joka poikkeaa komission päätöskäytännöstä.

Kuudenneksi väitetään, että on loukattu suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta siltä osin kuin kyse on sakon perusmäärän vahvistamisesta Saksaa koskevan kilpailusääntöjen rikkomisen osalta, koska kyseisen perusmäärän vahvistamisessa on otettu huomioon asiaan liittymätön liikevaihto, vaikka tätä vastaan oli pakottavia syitä. Siten unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut asianmukaisesti eriytettyjä perusteluja Schindleriin, mutta on lainvastaisesti jättänyt soveltamatta tällaista eriyttämistä valittajaan.

Seitsemänneksi vedotaan siihen, että sakon perusmäärä on vahvistettu virheellisesti myös Alankomaiden markkinoita koskevan sakon osalta, koska sen markkinavolyymi on otettu täysimääräisesti huomioon, vaikka sillä on ollut kartellissa vain vähäinen merkitys.

(1) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Työtuomioistuin (Suomi) on esittänyt 3.10.2011 — Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry v. Terveyspalvelualan Liitto ry, Mehiläinen Oy

(Asia C-512/11)

(2011/C 347/35)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Työtuomioistuin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry

Vastaajat: Terveyspalvelualan Liitto ry, Mehiläinen Oy

Ennakkoratkaisukysymykset

Ovatko miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5 päivänä helmikuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY (1) ja toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/85/ETY (2) esteenä sellaisille kansallisille työehtosopimuksen määräyksille tai niiden tulkinnalle, joiden mukaan palkattomalta hoitovapaalta äitiysvapaalle jäävälle työntekijälle ei makseta työehtosopimuksen mukaista äitiysvapaan palkkaa?

(1) EUVL L 204, s. 23
(2) EYVL, Erityispainos 1994, 5/Nide 6, s. 3

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Työtuomioistuin (Suomi) on esittänyt 3.10.2011 — Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry v. Teknologiateollisuus ry, Nokia Siemens Networks Oy

(Asia C-513/11)

(2011/C 347/36)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Työtuomioistuin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry

Vastaajat: Teknologiateollisuus ry, Nokia Siemens Networks Oy

Ennakkoratkaisukysymykset

Ovatko miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5 päivänä helmikuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY (1) ja toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/85/ETY (2) esteenä sellaiselle kansallisen työehtosopimuksen tulkinnalle, jonka perusteella hoitovapaalta äitiysvapaalle jäävälle työntekijälle ei makseta työehtosopimuksen mukaista äitiysvapaan palkkaa?

(1) EUVL L 204, s. 23
(2) EYVL, Erityispainos 1994, 5/Nide 6, s. 3

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2011 — Agroexpansión v. komissio

(Asia T-38/05) ([1])

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Raakatupakan oston ja ensijalostuksen markkinat Espanjassa — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Sakot — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevästä toiminnasta vastuuseen joutuminen — Enimmäismäärä, joka on 10 % liikevaihdosta — Varoittava vaikutus — Yhdenvertainen kohtelu — Lieventävät olosuhteet — Yhteistyö)

(2011/C 347/37)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Agroexpansión, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Folguera Crespo ja P. Vidal Martínez)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier ja J. Bourke)

Oikeudenkäynnin kohde

[EY] 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä 20.10.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004) 4030 lopull. (asia COMP/C.38.238/B.2 — Raakatupakka-ala — Espanja) osittaista kumoamista koskeva vaatimus sekä kantajalle kyseisessä päätöksessä määrätyn sakon määrän alentamisvaatimus.

Tuomiolauselma

1) *[EY] 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä 20.10.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004) 4030 lopull. (asia COMP/C.38.238/B.2 — Raakatupakka-ala — Espanja) 3 artiklassa Agroexpansión SA:lle määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 2 430 000 euroa.*

2) *Kanne hylätään muilta osin.*

3) *Agroexpansión vastaa 9/10 omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan 9/10 Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista, ja komissio vastaa 1/10 omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan 1/10 kantajan oikeudenkäyntikuluista.*

([1]) EUVL C 82, 2.4.2005.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2011 — Alliance One International v. komissio

(Asia T-41/05) ([1])

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Raakatupakan oston ja ensijalostuksen markkinat Espanjassa — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Sakot — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevästä toiminnasta vastuuseen joutuminen — Enimmäismäärä, joka on 10 prosenttia liikevaihdosta — Varoittava vaikutus — Lieventävät olosuhteet)

(2011/C 347/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Alliance One International, Inc., aiemmin Dimon Inc. (Danville, Virginia, Yhdysvallat) (edustajat: aluksi asianajajat L. Bergkamp, H. Cogels, J. Dhont, M. Marañon Hermoso ja A. Emch, sitten asianajajat M. Odriozola Alén, J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, M. Barrantes Diaz ja A. João Vide)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi É. Gippini Fournier ja F. Amato, sitten É. Gippini Fournier, N. Khan ja J. Bourke)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus kumota osittain [EY] 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä 20.10.2004 tehty komission päätös K(2004) 4030 lopullinen (asia COMP/C.38.238/B.2 — Raakatupakka-ala — Espanja) ja toissijaisesti vaatimus alentaa kantajalle kyseisessä päätöksessä määrätyn sakon määrää

Tuomiolauselma

1) *[EY] 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä 20.10.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004) 4030 lopullinen (asia COMP/C.38.238/B.2 — Raakatupakka-ala — Espanja) 3 artiklassa Agroexpansión, SA:lle määrätyn sakon osan, jonka maksamisesta Alliance One International, Inc. on yhteisvastuussa Agroexpansiónin kanssa, määrä vahvistetaan 2 187 000 euroksi.*

2) *Kanne hylätään muilta osin.*

3) *Alliance One International vastaa yhdeksästä kymmenesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se velvoitetaan korvaamaan yhdeksän kymmenesosaa Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista, ja Euroopan komissio vastaa yhdestä kymmenesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se velvoitetaan korvaamaan yksi kymmenesosa Alliance One Internationalin oikeudenkäyntikuluista.*

([1]) EUVL C 93, 16.4.2005.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.10.2011 — Ranska v. komissio

(Asia T-139/06) [1]

(Unionin tuomioistuimen tuomion, jolla valtion todetaan jättäneen noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, täytäntöönpanon laiminlyönti — Uhkasakko — Jäsenvaltio toteuttaa joitakin toimenpiteitä — Maksuvaatimus — Komission toimivalta — Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta)

(2011/C 347/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: aluksi E. Belliard, G. de Bergues ja S. Gasri, sitten E. Belliard, G. de Bergues ja B. Cabouat)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. van Rijn, K. Banks et F. Clotuche-Duvieusart)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: S. Behzadi-Spencer, T. Harris ja C. Murrell)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus 1.3.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 6599 lopullinen, jossa esitetään maksuvaatimus uhkasakoista, jotka oli maksettava pantaessa täytäntöön yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-304/02, komissio vastaan Ranska, 12.7.2005 antama tuomio (Kok., s. I-6263), kumoamisesta.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

3) *Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

[1] EUVL C 165, 15.7.2006.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2011 — Dimos Peramatos v. komissio

(Asia T-312/07) [1]

(Ympäristöhankkeelle myönnetty taloudellinen tuki — LIFE — Maksetun summan osittaista takaisinperintää koskeva päätös — Tuensaajalle rahoitetun hankkeen yhteydessä syntyneiden velvollisuuksien määrittäminen — Perusteltu luottamus — Perusteluvelvollisuus)

(2011/C 347/40)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Dimos Peramatos (Perama, Kreikka) (edustajat: asianajajat G. Gerapetritis ja P. Petropoulos)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Condou-Durande ja A.-M. Rouchaud-Joët, avustajanaan asianajaja A. Somou)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan komission 7.12.2005 tekemän sellaisen päätöksen E(2005) 5361 kumoamista tai toissijaisesti muuttamista, joka koskee Dimos Peramatokselle (Peraman kunta) osoitettua veloitusilmoitusta N:o 3240504536 sen taloudellisen tuen takaisin perimiseksi, jonka komissio maksoi 17.7.1997 tehdyllä komission päätöksellä K (97)/1997/29 lopullinen Dimos Peramatokselle myönnetyn tuen puitteissa

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Dimos Peramatos vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimenettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

[1] EUVL C 283, 24.11.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — SLV Elektronik v. SMHV — Jiménez Muñoz (LINE)

(Asia T-449/08) [1]

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin LINE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset sana- ja kuviomerkit Line — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2011/C 347/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: SLV Elektronik GmbH (Übach-Palenberg, Saksa) (edustaja: asianajaja C. König)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Angel Jiménez Muñoz (Gelida, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 18.7.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 759/2007-4), joka liittyy Angel Jiménez Muñozin ja SLV Elektronik GmbH:n väliseen väitemenettelyyn.

Tuomiolauselma

1) *Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 18.7.2008 tekemä päätös (asia R 759/2007-4) kumotaan seuraavien luokkaan 11 kuuluvien tavaroiden osalta: "Verkkokäyttöiset lamput, valaisimet ja valaisinlaitteet, valotekniset näyttämötehostelaitteet; sähkölamput; edellä mainittujen tuotteiden yksittäisosat".*

2) *SMHV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 327, 20.12.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — Gutknecht v. komissio

(Asia T-561/08) (1)

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Eläinten terveys — Biosidituotteet — Markkinoilla olevien tehoaineiden luettelointi — Komissio antaa asetuksia direktiivin 98/8/EY perusteella — Syy-yhteys)

(2011/C 347/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Saksa) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem ja C. Mereu)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Oliver ja G. Wilms)

Oikeudenkäynnin kohde

Vahingonkorvauskanne, jolla pyritään saamaan korvausta vahingosta, jonka kantaja väittää kärsineensä ensisijaisesti siksi, että komissio antoi kantajan mukaan lainvastaisesti eri asetuksia biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16.2.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY (EYVL L 123, s. 1) perusteella, tai toissijaisesti siksi, että komissio ei kantajan mukaan toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen oikeuden turvaamiseksi, joka koskee edellä mainitun direktiivin mukaisesti toimitettujen tietojen suojaamista.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Jürgen Gutknecht vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 55, 7.3.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.10.2011 — NEC Display Solutions Europe v. SMHV — Nokia (NaViKey)

(Asia T-393/09) (1)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin NaViKey rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki NAVI — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuuden laiminlyönti — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla)

(2011/C 347/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: NEC Display Solutions Europe GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Munzinger)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: S. Hanne)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Nokia Corp. (Espoo, Suomi) (edustaja: asianajaja J. Tanhuanpää)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka koskee SMHV:n toisen valituslautakunnan 16.6.2009 tekemää päätöstä (asia R 1143/2008-2), joka koskee Nokia Corp.:n ja NEC Display Solutions Europe GmbH:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *NEC Display Solutions Europe GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 297, 5.12.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — Purvis v. parlamentti

(Asia T-439/09) (1)

(Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskeva sääntely — Täydentävä eläkejärjestelmä — Kieltäytyminen myöntämästä vapaaehtoisen täydentävän eläkkeen osaa pääomitettuna — Oikeudenkäyntiväite — Saavutettu oikeus — Perusteltu luottamus — Suhteellisuus)

(2011/C 347/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: John Robert Purvis (Saint-Andrews, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J. N. Louis ja É. Marchal)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: aluksi H. Krück, A. Pospíšilová Padowska ja G. Corstens, sitten N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska ja G. Corstens)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan parlamentin 7.8.2009 tekemän sen päätöksen kumoaminen, jolla kantajalle kieltäydyttiin myöntämästä vapaaehtoisen täydentävän eläkkeen osaa pääomitettuna.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *John Robert Purvis velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 11, 16.1.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — Reisenthel v. SMHV — Dynamic Promotion (laatikot ja korit)

(Asia T-53/10) ([1])

(Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Mitättömyysvaatimuksen hylkääminen mitättömyysosastossa — Mitättömyysosaston päätöksen tiedoksianto telekopiona — Valitus valituslautakunnalle — Valituksen perustelut sisältävä kirjelmä — Esittämiselle asetettu määräaika — Kanteen tutkittavaksi ottaminen — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 57 artikla — Päätöksen oikaisu — Asetuksen (EY) N:o 2245/2002 39 artikla — Yleinen oikeusperiaate, jonka mukaan lainvastainen päätös voidaan peruuttaa)

(2011/C 347/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Peter Reisenthel (Gilching, Saksa) (edustaja: asianajaja E.A. Busse)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: aluksi S. Schäffner, sitten R. Manea ja G. Schneider)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Dynamic Promotion Co. Ltd (Bangkok, Thaimaa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne, joka on nostettu yhtäältä SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 6.11.2009 tekemästä päätöksestä, sellaisena kuin se on oikaistuna 10.12.2009 tehdyllä päätöksellä (asia R 621/2009-3), ja toisaalta SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 22.3.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 621/2009-3), jotka liittyvät Peter Reisenthelin ja Dynamic Promotion Co. Ltd:n väliseen mitättömyysmenettelyyn.

Tuomiolauselma

1) *Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) kolmannen valituslautakunnan 22.3.2010 tekemä päätös (asia R 621/2009-3) kumotaan siltä osin kuin se koskee Peter Reisenthelin 23.12.2009 tekemää oikaisuvaatimusta.*

2) *Kanne hylätään muilta osin.*

3) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 100, 17.4.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.10.2011 — Chestnut Medical Technologies v. SMHV (PIPELINE)

(Asia T-87/10) ([1])

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin PIPELINE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla)

(2011/C 347/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Chestnut Medical Technologies, Inc. (Menlo Park, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat H.P. Kunz-Hallstein ja R. Kunz-Hallstein)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Botis)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 10.12.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 968/2009-2), joka koskee hakemusta sanamerkin PIPELINE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Chestnut Medical Technologies, Inc. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 100, 17.4.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.10.2011 — P v. parlamentti

(Asia T-213/10 P) ([1])

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Irtisanominen — Luottamuksen menettäminen — Perustelut — Selvitysaineiston ottaminen huomioon väärinkäytyneellä tavalla)

(2011/C 347/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: P (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja É. Boigelot)

Valittajan vastapuoli: Euroopan parlamentti (asiamiehet: aluksi S. Seyr ja R. Ignătescu, sitten S. Seyr)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, jossa vaaditaan kumoamaan asiassa F 89/08, P vastaan parlamentti, 24.2.2010 annettu Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) tuomio (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

Tuomiolauselma

1) *Valitus hylätään.*

2) *P vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.*

([1]) EUVL C 195, 17.7.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2011 — Association belge des consommateurs test-achats v. komissio

(Asia T-224/10) ([1])

(Kilpailu — Yrityskeskittymät — Belgian energiamarkkinat — Päätös, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Ensimmäisen tutkintajakson aikana annetut sitoumukset — Päätös, jolla evätään yrityskeskittymän tutkinnan osittainen siirtäminen kansallisille viranomaisille — Kumoamiskanne — Kuluttajayhdistys — Oikeussuojan tarve — Perusteellisen valvontamenettelyn aloittamisen laiminlyöminen — Menettelylliset oikeudet — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 347/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Association belge des consommateurs test-achats ASBL (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Fratini ja F. Filpo)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: N. Khan, A. Antoniadis ja R. Sauer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Électricité de France (EDF) (Pariisi, Ranska) (edustajat: aluksi asianajajat C. Lazarus, A. Amsellem ja A. Fontanille, sitten asianajajat C. Lazarus ja A. Creus Carreras)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka koskee 12.11.2009 tehtyjen komission päätösten K(2009) 9059 ja K(2009) 8954 kumoamisvaatimusta; ensimmäisessä näistä päätöksistä yrityskeskittymä todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi (asia COMP/M.5549 — EDF/Segebel) yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, s. 1) perusteella ja toisessa hylätään Belgian toimivaltaisten viranomaisten pyyntö mainitun asian osittaisesta siirtämisestä tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti

Tuomiolauselma

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Association belge des consommateurs test-achats ASBL vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

3) *Électricité de France (EDF) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 209, 31.7.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.10.2011 — dm-drogerie markt v. SMHV — Semtee (caldea)

(Asia T-304/10) ([1])

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin caldea rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansainvälinen sanamerkki BALEA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2011/C 347/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Saksa) (edustajat: asianajajat O. Bludovsky ja P. Hiller)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: P. Geroulakos)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Semtee (Escaldes Engornay, Andorra) (edustaja: asianajaja É. Guissart)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 29.4.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 899/2009-1), joka koskee dm-drogerie markt GmbH & Co. KG:n ja Semteen välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *dm-drogerie markt GmbH & Co. KG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) oikeudenkäyntikulut.*

3) *Kukin osapuoli vastaa Semteen väliintulosta aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 260, 25.9.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Secure Computing v. SMHV — Investrónica (SECUREOS)

(Asia T-277/07) [1]

(Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2011/C 347/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Secure Computing Corp. (Roseville, Minnesota, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat H. Kunz-Hallstein ja R. Kunz-Hallstein)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Investrónica, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: aluksi asianajaja E. López Leiva, sitten asianajajat J. L. Zurdo Rivas ja E. López Camba)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 25.4.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 1063/2006-1), joka liittyy Investrónica, SA:n ja Secure Computing Corp.:n väliseen väitemenettelyyn.

Tuomiolauselma

1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*

2) *Kantaja ja väliintulija vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan kumpikin korvaaman puolet vastaajan oikeudenkäyntikuluista.*

[1] EUVL C 235, 6.10.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.6.2011 — Hess Group v. SMHV — Coloma Navarro (COLOMÉ)

(Asia T-341/08) [1]

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysvaatimus — Sopimus ja mitättömyysvaatimuksen peruminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2011/C 347/51)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Hess Group AG (Bern, Sveitsi) (edustajat: asianajajat E. Armijo Chávarri ja A. Castán Pérez-Gómez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: O. Mondéjar Ortuño)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: José Félix Coloma Navarro (Alvarado, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Fernández Lerroux)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 21.5.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 1030/2007-1), joka koskee José Félix Coloma Navarron ja Hess Group AG:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*

2) *Kantaja ja väliintulija vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kumpikin näistä velvoitetaan korvaamaan puolet vastaajan oikeudenkäyntikuluista.*

[1] EUVL C 272, 25.10.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.9.2011 — UCAPT v. neuvosto

(Asia T-96/09) [1]

(Kumoamiskanne — Yhteinen maatalouspolitiikka — Viljelijöiden tukijärjestelmät — Tupakan tuotantotuki — Asetus (EY) N:o 73/2009 — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 347/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Union des coopératives agricoles des producteurs de tabac de France (UCAPT) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat B. Peignot ja D. F. Garreau)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Moore ja P. Mahnič Bruni)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Banks ja G. von Rintelen)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 (EUVL L 30, s. 16) kumoamista koskeva vaatimus.

Määräysosa

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Union des coopératives agricoles des producteurs de tabac de France vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.*

3) *Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

[1] EUVL C 90, 18.4.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.10.2011 — Meridiana ja Meridiana fly v. komissio

(Asia T-128/09) [1]

(Valtiontuet — Kumoamiskanne — Kantajien toimimattomuus — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2011/C 347/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Meridiana SpA (Olbia, Italia) ja Meridiana fly SpA, aiemmin Eurofly SpA (Milano, Italia) (edustajat: N. Green, QC, barrister K. Bacon sekä asianajajat C. Osti ja A. Prastaro)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, D. Grespan ja E. Righini)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Italian tasavalta (asiamiehet: avvocato dello Stato G. Palmieri ja avvocato dello Stato P. Gentili) ja Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA (Fiumicino, Italia) (edustajat: asianajajat G. M. Roberti, G. Bellitti ja I. Perego)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus kumota 12.11.2008 tehty komission päätös K(2008) 6745 lopullinen (Valtiontuki N 510/2008 — Italia — Alitalian omaisuuserien myynti).

Määräysosa

1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*

2) *Meridiana SpA ja Meridiana fly SpA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle ja Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

3) *Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

[1] EUVL C 141, 20.6.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.10.2011 — DBV v. komissio

(Asia T-297/10) [1]

(Kumoamiskanne — Polkumyynti — Tiettyjen Kiinasta peräisin olevien alumiinipyörien tuonti — Puolustautumisoikeudet — Normaaliarvon laskeminen — Oikeasuhteisuus — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)

(2011/C 347/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: DBV Deutscher Brennstoffvertrieb Würzburg GmbH (Würzburg, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Rudolph ja A. Günther)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. van Vliet ja T. Maxian Rusche)

Oikeudenkäynnin kohde

Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien alumiinipyörien tuonnissa 10.5.2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 404/2010 (EUVL L 117, s. 64) kumoamista koskeva vaatimus

Määräysosa

1) *Kanne hylätään.*

2) *DBV Deutscher Brennstoffvertrieb Würzburg GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

[1] EUVL C 246, 11.9.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.10.2011 — GS v. parlamentti ja neuvosto

(Asia T-149/11) [1]

(Kumoamiskanne — Asetus (EU) N:o 1210/2010 — Jäsenvaltioiden oikeus kieltäytyä hyvittämästä kiertoon kelpaamattomia eurometallirahoja — Toimi ei koske kantajaa suoraa — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 347/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH (Eigeltingen, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Schmidt)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: U. Rösslein ja A. Neergaard) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: J. Monteiro ja M. Simm)

Oikeudenkäynnin kohde

Eurometallirahojen aitouden tarkistamisesta ja kiertoon kelpaamattomien eurometallirahojen käsittelystä 15.12.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1210/2010 (EUVL L 339, s. 1) 8 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen kumoamista koskeva vaatimus.

Määräysosa

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.*

3) *Lausunnon antaminen Espanjan kuningaskunnan väliintulohakemuksesta raukeaa.*

[1] EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.9.2011 — Complex v. SMHV — Kajometal (KX)

(Asia T-206/11) ([1])

(Yhteisön tavaramerkki — Rekisteröinnin epääminen — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2011/C 347/56)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Complex S.A. (Łódź, Puola) (edustaja: asianajaja R. Rumpel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Walicka)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Kajometal s.r.o. (Dolný Kubín, Slovakia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n toisen valituslautakunnan 21.1.2011 tekemästä päätöksestä (asia R 864/2010-2), joka koskee Complex S.A:n ja Kajometal s.r.o.:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*

2) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 194, 2.7.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 30.9.2011 — Gollnisch v. parlamentti

(Asia T-346/11 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättäminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2011/C 347/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Bruno Gollnisch (Limonest, Ranska) (edustaja: asianajaja G. Dubois)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: R. Passos, D. Moore ja K. Zejdová)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantajan koskemattomuuden pidättämisestä 10.5.2011 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 30.9.2011 — Gollnisch v. parlamentti

(Asia T-347/11 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuuden puolustamista koskevan pyynnön hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 347/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Bruno Gollnisch (Limonest, Ranska) (edustaja: asianajaja G. Dubois)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: R. Passos, D. Moore ja K. Zejdová)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantajan koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamatta jättämisestä 10.5.2011 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus.

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.9.2011 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann ym. v. komissio

(Asia T-379/11 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Ympäristö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien jakaminen maksutta direktiivin 2003/87/EY mukaisesti — Komission päätöksessä kyseessä olevien tuotekohtaisten vertailuarvojen vahvistaminen — Välitoimihakemus — Tutkittavaksi ottaminen — Kiireellisyys)

(2011/C 347/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Saksa), Rogesa — Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Saksa), Salzgitter Flachstahl GmbH (Salzgitter, Saksa), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg) ja voestalpine Stahl GmbH (Linz, Itävalta) (edustajat: asianajajat S. Altenschmidt ja C. Dittrich)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Wilms, K. Mifsud-Bonnici ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 tehdyn komission päätöksen 2011/278/EU (EUVL L 130, s. 1) täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus.

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.9.2011 — Eurofer v. komissio

(Asia T-381/11 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Ympäristö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien jakaminen maksutta direktiivin 2003/87/EY mukaisesti — Komission päätöksessä kyseessä olevien tuotekohtaisten vertailuarvojen vahvistaminen — Välitoimihakemus — Tutkittavaksi ottaminen — Kiireellisyys)

(2011/C 347/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat S. Altenschmidt ja C. Dittrich)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Wilms, K. Mifsud-Bonnici ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 tehdyn komission päätöksen 2011/278/EU (EUVL L 130, s. 1) täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus.

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Unionin yleisen tuomioistuimen välitoimista päättävän tuomarin määräys 28.9.2011 — Safa Nicu Sepahan v. neuvosto

(Asia T-384/11 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet ydinvarustelun ehkäisemiseksi — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Välitoimihakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2011/C 347/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Safa Nicu Sepahan Co. (Isfahan, Iran) (edustaja: asianajaja A. Bahrami)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi A. Vitro ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro, sitten R. Liudvinaviciute-Cordeiro ja I. Gurov)

Oikeudenkäynnin kohde

Välitoimihakemus, joka koskee Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 23.5.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 503/2011 (EUVL L 136, s. 26) liitteessä I olevan B-taulukon 19 kohdan täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin kuin luettelo oikeushenkilöistä ja yhteisöistä, joiden varat ja taloudelliset resurssit on jäädytetty, sisältää Safa Nicu -nimisen yhteisön.

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 30.9.2011 — Elti v. Euroopan unionin Montenegron edustusto

(Asia T-395/11 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjouksen hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 347/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Slovenia) (edustaja: asianajaja N. Zidar Klemenčič)

Vastaaja: Euroopan unionin Montenegron edustusto (edustajat: aluksi asiamies N. Bertolini, sitten asianajajat J. Stuyck et A. M. Vandromme)

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus sen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi, jonka Euroopan unionin Montenegron edustusto teki 21.3.2011 ja jolla hylättiin kantajan tarjouskilpailumenettelyssä EuropeAid/129435/C/SUP/ME-NP tekemä tarjous ja jossa todettiin, että sopimus oli tehty erään toisen tarjoajan kanssa

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Unionin yleisen tuomioistuimen välitoimista päättävän tuomarin määräys 3.10.2011 — Qualitest FZE v. neuvosto

(Asia T-421/11 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden leviäminen — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2011/C 347/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Qualitest FZE (Dubai, Yhdistyneet arabiemiirikunnat) (edustajat: asianajaja M. Catrain González, barrister E. Wright ja barrister H. Zhu)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: G. Marhic ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Oikeudenkäynnin kohde

Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 23.5.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 503/2011 (EUVL L 136, s. 26) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 23.5.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/299/YUTP (EUVL L 136, s. 65) täytäntöönpanon lykkäämistä kantajaa koskevilta osin koskeva hakemus.

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 5.10.2011 — Computer Resources International (Luxemburg) v. komissio

(Asia T-422/11 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjouksen hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Mahdollisuuden menettäminen — Vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa koskeva edellytys ei täyty — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2011/C 347/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Computer Resources International (Luxemburg) SA (Dommeldange, Luxemburg) (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Delaude ja D. Calciu, avustajanaan asianajaja E. Petritsi)

Oikeudenkäynnin kohde

Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus, joka koskee Euroopan unionin julkaisutoimiston 22.7.2011 tekemää päätöstä, jolla yhtäältä hylättiin kantajan tekemät tarjoukset tarjouspyyntömenettelyssä AO 10340, joka koski ohjelmistokehitystä ja -ylläpitoa sekä neuvontaa ja tukea erityyppisiä tietoteknisiä sovelluksia varten koskevien atk-palvelujen tarjoamista (EUVL 2011/S 66-106099), ja jolla toisaalta tiedotettiin kantajalle, että asianomaista hankintaa koskeva puitesopimus oli myönnetty muille tarjoajille.

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Kanne 15.9.2011 — Klein v. komissio

(Asia T-309/10)

(2011/C 347/65)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Christoph Klein (Großgmain, Itävalta) (edustaja: asianajaja D. Schneider-Addae-Mensah)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että Euroopan unioni, jota komissio edustaa, on jättänyt noudattamatta direktiivin 93/42/ETY ja yleisen yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteittaan ja siten aiheuttanut kantajalle välittömästi vahinkoja, koska se ei ole toiminut Broncho Air® ja effecto® -nimisiä inhalaattoreita koskevassa vuodesta 1997 asti meneillä olevassa suojalausekemenettelyssä ja koska se ei ole aloittanut direktiivin 93/42/ETY 8 artiklan mukaista suojalausekemenettelyä sen jälkeen, kun Saksa on antanut effecto®:n myyntiä koskevan kieltopäätöksen

— velvoittamaan Euroopan unionin, jota komissio edustaa, korvaamaan kantajalle aiheutuneet vahingot, joiden suuruus on vielä määritettävä

— velvoittamaan Euroopan unionin, jota komissio edustaa, korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii korvausta vahingosta, joka sille on aiheutunut komission väitetystä laiminlyönnistä lääkinnällisistä laitteista 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY ([1]) 8 artiklan mukaisessa suojalausekemenettelyssä. Kantaja on kehitellyt astmaatikoille ja kroonisesta obstruktiivisesta keuhkosairaudesta kärsiville henkilöille hengitysapulaitteen, joka ei Saksan viranomaisten mukaan täytä direktiivin 93/42/ETY mukaisia perusvaatimuksia, koska kantaja ei niiden mukaan ole esittänyt riittävästi kliinisiä tietoja inhalaattorin vaarattomuudesta. Kantaja väittää, että suojalausekemenettelyä, jonka komissio aloitti inhalaattorin ensimmäisen kieltämisen jälkeen vuonna 1997 direktiivin 93/42/ETY 8 artiklan mukaisesti tämän kysymyksen selvittämiseksi, ei ole koskaan päätetty. Vuonna 2005 tapahtuneen toisen kiellon jälkeen komissio vetosi siihen, että kyseessä oli direktiivin 93/42/ETY 18 artiklan soveltamistapaus, eikä se aloittanut uutta suojalausekemenettelyä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: komission laiminlyönti, koska se ei ole päättänyt vuonna 1997 aloitettua Broncho Air® -inhalaattoria koskevaa suojalausekemenettelyä ja koska se ei ole aloittanut suojalausekemenettelyä sen jälkeen, kun effecto® kiellettiin vuonna 2005.

   Komission päätöksen puuttumisesta johtuvan epäselvän oikeudellisen tilanteen vuoksi kantajalle ja atmed AG -yhtiölle, jonka hallituksen puheenjohtaja kantaja on, on syntynyt tarpeettomia menettelyllisiä kuluja ja patenttikuluja.

2) Toinen kanneperuste: komissio, joka on luokitellut Saksan viranomaisten kieltopäätöksen perusteettomaksi, ei ole päättänyt suojalausekemenettelyä positiivisella päätöksellä.

   Broncho Air® ja effecto® -inhalaattori ovat vaarattomia, joten todistustaakka tuotteen vaarallisuudesta kuuluu jäsenvaltiolle, kun otetaan huomioon riidan kohteena olevan, EY-merkinnällä varustetun lääkkeen vaatimustenmukaisuusolettama. Broncho Air® ja effecto® -inhalaattorin hyödyllisyys on tämän lisäksi osoitettu riittävien kliinisten tietojen avulla. Koska komissio ei ole tehnyt positiivista päätöstä, atmed AG -yhtiölle ja siten kantajalle on aiheutunut merkittäviä liikevaihdon menetyksiä, jotka ovat johtaneet maksukyvyttömyyteen sekä patentin ja markkinointia koskevan yksinoikeuden menettämiseen.

3) Kolmas kanneperuste: kantajaa ei ole informoitu riittävästi väitetysti vaadittavista asiakirjoista, jotka sen olisi toimitettava, koska esitettäviä kliinisiä tietoja ei ole koskaan nimetty selvästi.

([1]) Lääkinnällisistä laitteista 14.6.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/42/ET (EYVL L 169, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, s. 1).

Kanne 20.9.2011 — Rousse Industry v. komissio

(Asia T-489/11)

(2011/C 347/66)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Kantaja: Rousse Industry AD (Rousse, Bulgaria) (edustajat: asianajajat A. Angelov ja S. Panov)

Vastaaja: Euroopan komissio

Aihe

Komission 13.7.2011 tekemän päätöksen, joka koski valtiontukea, jonka Bulgaria oli myöntänyt Rousse Industrylle (valtiontuki C 12/2010 ja N 389/2009), 2, 3, 4 ja 5 artiklan kumoamisvaatimus

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan komission 13.7.2011 tekemän päätöksen, joka koski valtiontukea, jonka Bulgaria oli myöntänyt Rousse Industrylle (valtiontuki C 12/2010 ja N 389/2009), 2, 3, 4 ja 5 artiklan

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen, koska kyseisen määräyksen mukaisesti se, minkä komissio katsoo olevan jäsenvaltion laiminlyönti periä saatavansa, ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([1]) 1 artiklan c alakohdassa tarkoitettu uusi valtiontuki eikä olemassa olevan valtiontuen muutos. Kantaja väittää myös, että valtiolle aiheutuva kokonaisriski ei kasva, ja vaikka näin olisi, tämä ei myöskään voisi olla peruste sille, että kiistanalaiset tosiseikat luokiteltaisiin uudeksi valtiontueksi.

2) Toinen kanneperuste: SEUT 263 artiklan 2 kohdan kolmannen perusteen noudattamatta jättäminen, koska komissio katsoi minkäänlaisia todisteita ja syitä esittämättä virheellisesti, että se, että valtio ei ollut perinyt saataviaan, merkitsee yhtiölle kilpailunvastaista etua, minkä vuoksi se ei sovellu yhteismarkkinoille.

3) Kolmas kanneperuste: menettelyvirhe, koska komission päätöksessä ei esitetä syitä, jotka johtivat kyseessä olevaan päätelmään.

4) Neljäs kanneperuste: asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan rikkominen, koska riidanalaisessa päätöksessä ei mainita kantajalta takaisin vaadittavien määrien eikä vastaavien korkojen suuruutta, jonka komissio katsoo riittäväksi.

([1]) EYVL L 83, s. 1

Kanne 19.9.2011 — Streng v. SMHV

(Asia T-495/11)

(2011/C 347/67)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Michael Streng (Erding, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Pappert)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Fulvio Gismondi (Rooma, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 19.7.2011 asiassa R 1348/2010-4 tekemän päätöksen ja palauttamaan asian neljänteen valituslautakuntaan, ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ”PARAMETRICA” luokkiin 36 ja 42 kuuluvia palveluita varten — yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskeva hakemus nro 6048433

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki ”parameta”, joka on saksalainen rekisteröity tavaramerkki nro 30311096, luokkiin 35, 38, 41 ja 42 kuuluvia palveluita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksytään kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisu ja väite hylätään

Kanneperusteet: Komission asetuksen (EY) N:o 2686/95 19 säännön 2 ja 3 kohtaa ja 98 säännön 1 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että toimitettuja asiakirjoja, joissa oli WIPO INID –koodit, ei ollut laadittu menettelyn kielellä ja/tai, kun niitä tarkastellaan yhdessä 3.11.2008 päivätyssä kirjelmässä toimitetun käännöksen kanssa, ne eivät ole ”käännöksiä” täytäntöönpanoasetuksen 98 säännön 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Kanne 16.9.2011 — Evropaïki Dynamiki v. komissio

(Asia T-498/11)

(2011/C 347/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat N. Korogiannakis ja M. Dermitzakis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Euroopan unionin julkaisutoimiston päätös, jolla hylättiin kantajan tarjous kilpailullisen rinnakkaisen palvelupuitesopimuksen n:o 10224 osan 1 täytäntöön panemiseksi

järjestetyssä erityisessä tarjouskilpailussa n:o 10369 ”OLAFin verkkosivuston uudistaminen”, ja tähän liittyvät julkaisutoimiston päätökset, mukaan lukien päätös sopimuksen tekemisestä tarjouskilpailun voittaneen ja sopimuskumppaniksi valitun tarjoajan kanssa, on kumottava

— julkaisutoimisto on velvoitettava maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena 31 977 euroa

— lisäksi julkaisutoimisto on velvoitettava maksamaan kantajalle 20 000 euroa korvauksena mahdollisuuden menettämisestä sekä kantajan maineen ja uskottavuuden menettämisestä aiheutuneesta vahingosta, ja

— julkaisutoimisto on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja muut tähän kanteeseen liittyvät kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohtaan perustuvan perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu tarjouseritelmän noudattamatta jättämiseen ja siihen, että käytetty ratkaisuperuste on varainhoitoasetuksen 97 artiklan ja soveltamissääntöjen 138 artiklan vastainen, ja

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu tehtyihin ilmeisiin arviointivirheisiin, arviointikomitean epämääräisiin ja toteennäyttämättömiin lausumiin, alkuperäiseen tarjouspyyntöön sisällytettyjen ratkaisuperusteiden muuttamiseen ja siihen, että jälkikäteen käyttöön otettuja ratkaisuperusteita ei ilmoitettu ajoissa tarjoajille.

Kanne 27.9.2011 — Al-Aqsa v. neuvosto

(Asia T-503/11)

(2011/C 347/69)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Stichting Al-Aqsa (Heerlen, Alankomaat) (edustaja: advocaat A. van Eik)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa neuvoston täytäntöönpanoasetuksen N:o 687/2011 siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajaan

— toteaa, ettei asetusta (EY) N:o 2580/2001 ole sovellettava kantajaan

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kymmeneen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että täytäntöönpanoasetus N:o 687/2011, ([1]) siltä osin kuin se koskee kantajaa, on hyvän oikeudenhoidon ja prosessiekonomian periaatteiden vastainen, koska unionin yleisen tuomioistuimen 9.9.2010 antamasta tuomiosta tehdyt valitukset ovat vielä vireillä unionin tuomioistuimessa ja koska Alankomaiden ulkoasiainministeriö on tehnyt 18.4.2011 päätöksen, jonka mukaan terrorismin vastaista asetusta 2007-II sovelletaan kantajaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantaja kuulu yhteisen kannan ([2]) soveltamisalaan.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei mikään yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen ole tehnyt päätöstä. Turvaamistoimista päättävän tuomarin 3.6.2003 tekemää päätöstä kuten myöskään 18.4.2011 tehtyä päätöstä, jonka mukaan terrorismin vastaista asetusta 2007-II sovelletaan kantajaan, ei voida pitää toimivaltaisen viranomaisen päätöksenä.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei mikään osoita kantajalla olevan yhteisen kannan 1 artiklan 3 kohdan k alakohdassa edellytettyä tietoisuutta.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantajan voida epäillä (enää) edistävän terroritekojen toteuttamista, koska sitä ei voida todeta turvaamistoimista päättävän tuomarin 3.6.2003 tekemästä päätöksestä eikä Alankomaiden ulkoasiainministeriön 18.4.2011 tekemästä päätöksestä, jonka mukaan terrorismin vastaista asetusta 2007-II sovelletaan kantajaan.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten noudattamatta jättämiseen ja harkintavallan ylittämiseen. Kantajan mukaan neuvosto on menetellyt virheellisesti jättäessään uudelleenarvioinnin tekemättä, eikä neuvostolle kuuluvan todistustaakan edellyttämää näyttöä luettelossa pysyttämistä koskevan päätöksen tekemiseksi ole.

7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan loukkaamiseen, koska täytäntöönpanoasetus merkitsee suhteetonta puuttumista oikeuteen nauttia omaisuudesta.

9) Yhdeksäs kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan virheelliseen soveltamiseen.

10) Kymmenes kanneperuste, joka perustuu oikeuteen tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolustautumisoikeuksiin, koska neuvosto ei ole esittänyt riittävästi täsmennettyä ja konkreettista tietoa siitä, miksi luettelossa pysyttäminen on tarpeen.

([1]) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetusten (EU) N:o 610/2010 ja (EU) N:o 83/2011 kumoamisesta 18.7.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 (EUVL L 188, s. 2).

([2]) Erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 hyväksytty neuvoston yhteinen kanta (EYVL L 344, s. 93).

Kanne 27.9.2011 — LTTE v. neuvosto

(Asia T-508/11)

(2011/C 347/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Herning, Tanska) (edustaja: asianajaja V. Koppe)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 ([1]), joka on annettu 18.7.2011, on kumottava siltä osin kuin se koskee LTTE:tä ja on todettava, että neuvoston asetusta (EY) N:o 2580/2001 ([2]) ei sovelleta LTTE:hen

— toissijaisesti on toteutettava vähemmän rajoittava toimenpide kuin se, että kantaja pidetään edelleen niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelossa, joihin asetusta (EY) N:o 2580/2001 sovelletaan, ja

— kantajan oikeudenkäyntikulut korkoineen on määrättävä korvattaviksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 on mitätön siltä osin kuin se koskee LTTE:tä ja/tai neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001 ei ole sovellettavissa, koska humanitaarisen oikeuden sääntöjä ei ole otettu huomioon.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 on mitätön siltä osin kuin se koskee LTTE:tä, koska kantajaa ei voida luokitella neuvoston yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 3 kohdassa määritellyksi terroristijärjestöksi.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 on mitätön siltä osin kuin se koskee LTTE:tä, koska sellaista toimivaltaisen viranomaisen päätöstä, jota neuvoston yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 4 kohdassa edellytetään, ei ole tehty.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 on mitätön siltä osin kuin se koskee LTTE:tä, koska neuvosto ei ole tehnyt neuvoston yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 6 kohdassa edellytettyä tarkistusta.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 on mitätön siltä osin kuin se koskee LTTE:tä, koska päätös ei ole suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteiden vaatimusten mukainen.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 on mitätön siltä osin kuin se koskee LTTE:tä, koska päätös ei ole SEUT 296 artiklassa asetetun perusteluvelvollisuuden mukainen.

7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 on mitätön siltä osin kuin se koskee LTTE:tä, koska sillä loukataan kantajan puolustautumisoikeuksia ja kantajan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.

([1]) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetusten (EU) N:o 610/2010 ja (EU) N:o 83/2011 kumoamisesta 18.7.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 (EUVL L 188, s. 2).

([2]) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001 (EYVL L 344, s. 70).

Kanne 24.9.2011 — Ryanair v. komissio

(Asia T-512/11)

(2011/C 347/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ryanair Ltd (Dublin, Irlanti) (edustajat: asianajajat E. Vahida ja I. Metaxas-Maragkidis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Valtiontukiasiassa SA.29064 (2011/C ex 2011/NN) — Irlanti — Lentoliikenne — Matkustajaverosta myönnetyt vapautukset — 13.7.2011 annetun Euroopan komission päätöksen se osa, jossa todetaan, että vaihto- ja kauttakulkumatkustuksen vapauttaminen Irlannin lentomatkustajaverosta ei ole valtiontukea, on julistettava SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan mukaisesti mitättömäksi

— vastaaja on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, ja

— unionin yleisen tuomioistuimen on toteutettava muut asianmukaisiksi katsomansa toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja oikeudellisen virheen todetessaan, että vaihto- ja kauttakulkumatkustuksen vapauttaminen Irlannin lentomatkustajaverosta ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on rikkonut SEUT 108 artiklan 2 kohtaa sekä neuvoston asetuksen N:o 659/1999 ([1]) 4 artiklan 4 kohtaa, kun se ei ole aloittanut niiden mukaista menettelyä riidanalaisen päätöksen ensimmäisessä osassa käsitellyn tuen osalta siitä huolimatta, että on olemassa vähintäänkin vakavia epäilyjä siitä, soveltuuko vaihto- ja kauttakulkumatkustuksen vapauttaminen Irlannin lentomatkustajaverosta yhteismarkkinoille, ja on siten loukannut kantajan SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja neuvoston asetuksen N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohdan mukaisia menettelyllisiä oikeuksia.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on laiminlyönyt sille kuuluvan perusteluvelvollisuuden, koska sen antamat perustelut ovat puutteellisia, ristiriitaisia ja liian yleisluontoisia.

([1]) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s.1).

Kanne 22.9.2011 — MasterCard ym. v. komissio

(Asia T-516/11)

(2011/C 347/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: MasterCard, Inc. (Wilmington, Yhdysvallat), MasterCard International, Inc. (Wilmington) ja MasterCard Europe (Waterloo, Belgia) (edustajat: asianajajat B. Amory, V. Brophy ja S. McInnes)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Kanne on otettava tutkittavaksi

— komission 12.7.2011 tekemä kielteinen päätös, joka perustuu Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ja 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyihin poikkeuksiin, on kumottava kokonaisuudessaan, ja

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajille aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on rikkonut asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohtaa ja 8 artiklan 1 kohtaa, koska

— komissio ei ole osoittanut, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät

— seikat, joihin komissio vetoaa, ovat asiallisesti virheellisiä, ja

— ylivoimainen yleinen etu edellyttää EIM Business and Policy Researchin toimittamien niiden asiakirjojen, jotka liittyvät ”Costs and benefits to merchants of accepting different payment methods” -nimiseen tutkimukseen (Kauppiaille eri maksutapojen hyväksymisestä aiheutuvat kustannukset ja hyödyt) (COMP/2009/D1/020), sisältämien tietojen ilmaisemista.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on rikkonut asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa ja 8 artiklan 1 kohtaa, koska

— komissio ei ole osoittanut, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät

— seikat, joihin komissio vetoaa, eivät ole uskottavia, ja

— ylivoimainen yleinen etu edellyttää EIM:n asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemista.

Valitus, jonka Sandro Gozi on tehnyt 29.9.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-116/10, Gozi v. komissio, 20.7.2011 antamasta tuomiosta

(Asia T-519/11 P)

(2011/C 347/73)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Sandro Gozi (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat G. Passalacqua ja G. Calcerano)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston — osasto D — 6.8.2010 toteuttaman toimen HR.D.2/MB/db Ares (2010) — Y96 985

— katsomaan, että Gozilla on oikeus saada korvaus asianajokuluista, ja näin ollen velvoittamaan komission suorittamaan hänelle 24 480 euron suuruisen summan oikeudenkäyntikuluineen

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva kanne koskee päätöstä, jolla vastapuoli kieltäytyi korvaamasta 24 480 euron suuruista summaa valittajalle Italiassa käydystä oikeudenkäyntimenettelystä aiheutuneista asianajokuluista.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa yhteen ainoaan valitusperusteeseen, joka perustuu siihen, että tämän valituksen kohteena olevaan tuomioon sisältyy oikeudellinen virhe ja sen perustelut ovat useilta eri osin ilmeisen ristiriitaiset, koska siinä ei oteta huomioon henkilöstösääntöjen 24 artiklan tarkoitusta eikä sanamuotoa ja se on ristiriidassa sen oikeuskäytännön kanssa, johon siinä itsessään viitataan, ja komissiossa käydyssä menettelyssä esitettyjen tosiseikkoja koskevien toteamusten kanssa.

Kanne 3.10.2011 — Igcar Chemicals v. Euroopan kemikaalivirasto

(Asia T-526/11)

(2011/C 347/74)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Igcar Chemicals (Rubí, Espanja) (edustaja: abogada L. Fernández Vaissiers)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että kanne on perustelu ja että se voidaan hyväksyä

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin, kuin se koskee hallinnollisista maksuista laaditun laskun lähettämistä, ja kumoamaan kyseisen laskun

— velvoittaa kemikaaliviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella riitautetaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) 3.8.2011 tekemä päätös nro SME (2011) 0572 ja vaaditaan siinä kyseessä olleen, hallinnollisista kustannuksista laaditun laskun kumoamista (5.8.2011 päivätty lasku nro 10028302).

Kantajana oleva yritys oli esirekisteröinyt tiettyjä rekisteröitäväksi tarkoittamiaan aineita. Ennen rekisteröinnin suorittamista, se tuli virheellisesti luokitelluksi pienyritykseksi.

Kesäkuussa 2011 virasto vaati kantajaa osoittamaan, että sillä oli oikeus siihen sovelletun rekisteröintimaksun alennukseen kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1907/2006 perustuvista Euroopan kemikaalivirastolle suoritettavista maksuista annetun asetuksen N:o 340/2008 (jäljempänä maksuasetus) 13 artiklan 3 kohdan perusteella. Kantaja vastasi tähän toteamalla, että se oli kooltaan keskisuuri yritys ja että tämä virhe oli korjattu REACH-IT-järjestelmään sen omasta aloitteesta ja ennen kuin kemikaalivirasto oli esittänyt sille vaatimuksensa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissiolla ei ole valtuutta siirtää kemikaalivirastolle toimivaltaa määrätä hallinnollisia maksuja ja jonka mukaan kemikaalivirastolla ei ollut toimivaltaa tehdä päätöstä MB29/2010, jonka kemikaaliviraston hallintoneuvosto teki 12.11.2010 ("on the classification of services for which charges are levied").

   — Kantaja esittää tässä yhteydessä erityisesti, että säätämällä maksuasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa, että kemikaalivirasto perii rekisteröintimaksun ohella erillisen hallintomaksun, vaikka rekisteröintimaksu on ainoa maksu, joka sallitaan kemikaaliviraston perussäännöksissä, komissio on ylittänyt näissä säännöksissä rajatun toimivaltansa, minkä vuoksi SEUT 114 artikla ei riitä perusteeksi komission eikä kemikaaliviraston toimivallalle.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan maksuasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimivallan siirto on lainvastainen.

   — Kantaja väittää, että tässä säännöksessä hallinnollisen maksun vahvistaminen jätetään kemikaaliviraston harkintavaltaan sen tarkoitusta, sisältöä, laajuutta ja kestoa määrittelemättä, minkä vuoksi päätöksen MB/29/2010 2 artikla ja etenkin sen liitteessä oleva taulukko 1 ovat lainvastaisia.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan päätöstä MB/29/2010 on pidettävä luonteeltaan sanktiona.

   — Kantaja väittää, että vaikka kemikaaliviraston perusasetuksen 74 artiklan 1 kohdan mukaan virastolla on oikeus periä maksu suorittamistaan palveluista, asetuksen 74 artiklan 2 kohdan mukaan maksut ja kemikaaliviraston muut tulonlähteet vahvistetaan siten, että ne riittävät kattamaan suoritettujen palvelujen kustannukset. 14 500 euron suuruista hallinnollista maksua ei voida kuitenkaan perustella kemikaaliviraston tarkastustehtävällä, koska summa on kohtuuttoman suuri suhteessa suoritettuihin palveluihin. Näitä hallinnollisia maksuja on pidettävä luonteeltaan sanktioina.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu.

   — Kantaja esittää, että REACH-IT-järjestelmä ei tarjoa yrityksille riittäviä tietoja seuraamuksista, joita liittyy velvollisuuteen selvittää yrityksen koko. Virasto ei ole myöskään ottanut huomioon kantajan menettelyn tuottamuksellisuutta eikä sitä, että tehty virhe oli kantajan toimesta korjattu vapaaehtoisesti.

5) Viides kanneperuste, jonka mukaan kyseessä olevia hallinnollisia maksuja vahvistettaessa on syyllistytty suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Kanne 10.10.2011 — Belgia v. komissio

(Asia T-538/11)

(2011/C 347/75)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: C. Pochet ja J. Halleux, avustajanaan asianajaja L. Van den Hende)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta, jonka Belgia on myöntänyt nautaeläinten tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) seulontojen rahoittamiseksi (valtiontuki C 44/08) (ex NN 45/04) 27.7.2011 tehdyn komission päätöksen

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen

   — Belgian toteuttamilla toimenpiteillä ei ole annettu valikoivaa etua sellaisille maataloustuottajille, teurastamoille ja yrityksille, jotka jalostavat, käsittelevät, myyvät tai pitävät kaupan asiaa koskevan lainsäädännön nojalla BSE-testattaviksi määrätyistä nautaeläimistä valmistettuja tuotteita

---

Kanne 4.10.2011 — Melkveebedrijf Overenk ym. v. komissio

(Asia T-540/11)

(2011/C 347/76)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Melkveebedrijf Overenk B.V. (Sint Anthonis, Alankomaat), Maatschap Veehouderij Kwakernaak (Oosterwolde, Alankomaat), Mulders Agro VOF (Heerle, Alankomaat), Melkbedrijf Engelen V.O.F. (Grashoek, Alankomaat), Melkveebedrijf de Peel B.V. (Asten, Alankomaat) ja M. Moonen (Nederweert, Alankomaat) (edustajat: asianajaja P. Mazel ja asianajaja A. van Beelen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi

— ensisijaisesti: hyväksymään SEUT 340 artiklan mukaisen vahingonkorvauskanteen ja toteamaan, että kantajilla on oikeus saada rahallinen korvaus liitteissä 13–18 esitettyjen vahinkomäärien osalta, jotka komissio on velvollinen maksamaan lainvastaisesti annetun ja sovelletun maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 595/2004 muuttamisesta 4.10.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1468/2006 seurauksena heille aiheutuneista vahingoista

— toissijaisesti: hyväksymään SEUT 340 artiklan mukaisen vahingonkorvauskanteen ja toteamaan, että kantajilla on oikeus saada rahallinen korvaus liitteissä 13–18 esitettyjen vahinkomäärien osalta, jotka komissio on velvollinen maksamaan lainmukaisesti annetun ja sovelletun maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 595/2004 muuttamisesta 4.10.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1468/2006 seurauksena heille aiheutuneista vahingoista

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu sopimussuhteen ulkopuoliseen komission vastuuseen yhteisön oikeuden perusperiaatteiden vastaisen sellaisen lainvastaisen menettelyn johdosta, jossa on loukattu suhteellisuusperiaatetta. Asetuksen N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetulla asetuksella (EY) N:o 1468/2006 [1] toteutettu pienemmän rasvapitoisuuden oikaisusystematiikan muutos oli alusta alkaen soveltumaton keino näiden asetusten päämäärän, eli maidon ja maitotuotteiden kysynnän ja tarjonnan välisen epätasapainon ja siitä johtuvan rakenteellisen ylijäämän vähentämisen saavuttamiseen, ja riidanalaisella muutoksella asetetaan kantajille raskas ja suhteeton rasite, jonka johdosta heidän tilanpitonsa vaarantuu. Tämän takia kyseessä on suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu sopimussuhteen ulkopuoliseen komission vastuuseen yhteisön oikeuden perusperiaatteiden vastaisen sellaisen lainvastaisen menettelyn johdosta, jossa on loukattu Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklassa tarkoitettua omaisuuden suojaa ja ammatinharjoittamisen vapautta. Antaessaan asetuksen (EY) N:o 1468/2006 komissio oletti virheellisesti, että kyseinen asetus perustuu legitiimiin, yleisen edun mukaiseen päämäärään ja punnitsi kysymyksessä olevia intressejä puutteellisesti; komission on katsottava menetelleen tältä osin lainvastaisesti. Tästä menettelystä kantajille aiheutunut ja tulevaisuudessa aiheutuva vahinko on tästä syystä korvattava.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu sopimussuhteen ulkopuoliseen komission vastuuseen sellaisen lainmukaisen menettelyn johdosta, jossa on loukattu ”égalité devant les charges publiques”- (yhdenvertainen kohtelu julkisten maksujen osalta) nimistä periaatetta. Kantajille on asetuksella (EY) N:o 1468/2006 mukautetun pienemmän rasvapitoisuuden oikaisun seurauksena aiheutunut ja aiheutuu vielä tulevaisuudessa todellista ja olemassa olevaa vahinkoa, joka koskee kantajia yrittäjien tiettynä ryhmänä suhteettomalla tavalla muihin saman sektorin yrittäjiin verrattuna. Lisäksi tällä vahingolla ylitetään kyseisellä sektorilla harjoitettavaan toimintaan liittyvän taloudellisen riskin rajat ilman, että vahingon perusteena olevaa muutosasetusta voitaisiin perustella yleisellä taloudellisella edulla. Tämän takia Euroopan unionin, joka tapauksessa komission on korvattava vahinko ja kompensoitava se joka tapauksessa asianmukaisesti.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu sopimussuhteen ulkopuoliseen komission vastuuseen sellaisen lainmukaisen menettelyn johdosta, jossa on loukattu Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklassa tarkoitettua omaisuuden suojaa ja ammatinharjoittamisen vapautta. Komissio on vastuussa SEUT 340 artiklan nojalla kantajille aiheutuneista ja myöhemmin vielä aiheutuvista vahingoista siksi, että rasvapitoisuuden oikaisun muutokselta puuttuu legitiimi, yleisen edun mukainen päämäärä, koska asetuksen (EY) N:o 1468/2006 antamisessa ei ole noudatettu vaadittavaa fair balancea ja koska komissio on lyönyt laimin huolehtia tässä yhteydessä asianmukaisen korvauksen maksamisesta sen estämiseksi, että kyseisille varsin rasvapitoista maitoa toimittaville maidontuottajille, joiden omaisuuden suojaa koskevia oikeuksia kyseisellä asetuksella rajoitetaan, syntyy asetuksen johdosta vahinkoa, tai se on laiminlyönyt hyvittää siten syntyneen vahingon.

[1] Maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 595/2004 muuttamisesta 4.10.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 1468/2006 (EUVL L 274, s. 6).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Fondazione Opera S. Maria della Carità v. komissio

(Asia T-234/00) ([1])

(2011/C 347/77)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Neljännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 4, 6.1.2001.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Codess Sociale ym. v. komissio

(Asia T-235/00) ([1])

(2011/C 347/78)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Neljännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 4, 6.1.2001.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Ciga ym. v. komissio

(Asia T-255/00) ([1])

(2011/C 347/79)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Neljännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 355, 9.12.2000.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.10.2011 — Confartigianato Venezia ym. v. komissio

(Asia T-266/00) ([1])

(2011/C 347/80)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Neljännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 355, 9.12.2000.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.10.2011 — Inovis v. OHMI — Sonaecom (INOVIS)

(Asia T-502/09) ([1])

(2011/C 347/81)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 51, 27.2.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.10.2011 — El Corte Inglés v. OHMI — BA&SH (ba&sh)

(Asia T-23/11) ([1])

(2011/C 347/82)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 80, 12.3.2011.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 13.9.2011 — ZZ v. FRONTEX

(Asia F-87/11)

(2011/C 347/83)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja S. A. Pappas)

Vastaaja: Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (FRONTEX)

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla on päätetty olla uusimatta kantajan sopimussuhteisen toimihenkilön sopimusta.

Vaatimukset

— FRONTEXin pääjohtajan 16.12.2010 tekemä päätös on kumottava

— FRONTEX on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 16.9.2011 — ZZ v. komissio

(Asia F-88/11)

(2011/C 347/84)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja R. Rata)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Valintalautakunnan sen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja jätettiin merkitsemättä varallaololuetteloon, joka laadittiin oikeuden alan hallintovirkamiesten palvelukseen ottamista varten järjestetyn avoimen kilpailun EPSO/AD/148/09-RO päätteeksi

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa valintalautakunnan 9.11.2010 tekemän päätöksen, jolla se arvioi uudelleen 14.7.2010 tekemää päätöstään jättää kantaja merkitsemättä avoimen kilpailun EPSO/AD/148/09-RO päätteeksi laadittuun varallaololuetteloon, ja jolla tämä päätös päätettiin pitää voimassa

— kumoaa Euroopan komission 16.6.2011 antaman päätöksen, jolla hylättiin kantajan 7.2.2011 tekemä hallinnollinen valitus

— muuttaa avoimen kilpailun EPSO/AD/148/09-RO päätteeksi laadittua varallaololuetteloa siten, että kantajan nimi merkitään siihen, tai vaihtoehtoisesti määrää, että on julkaistava uusi varallaololuettelo, johon kantajan nimi on merkitty

— katsoo, että kantajalle on maksettava hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä korvaus, jonka kohtuulliseksi määräksi on alustavasti arvioitu 7 000 euroa

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 18.9.2011 — ZZ v. alueiden komitea

(Asia F-89/11)

(2011/C 347/85)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja N. Lhoëst)

Vastaaja: alueiden komitea

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Alueiden komitean sen päätöksen kumoaminen, jolla hylättiin kantajan tekemä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukainen valitus, jolla kantaja vaatii korvausta henkisestä kärsimyksestä ja aineellisesta vahingosta, joka hänelle on väitetysti aiheutunut hallinnollisen ja kurinpidollisen menettelyn yhteydessä

Vaatimukset

— On kumottava alueiden komitean 12.11.2010 tekemä päätös nro 0352/2010, jolla hylättiin kantajan 14.7.2010 tekemä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukainen valitus, jolla kantaja vaatii korvausta henkisestä kärsimyksestä ja aineellisesta vahingosta, joka hänelle on väitetysti aiheutunut hallinnollisen ja kurinpidollisen menettelyn yhteydessä

— Siltä osin kuin on tarpeellista, on kumottava alueiden komitean 31.5.2011 tekemä nimenomainen päätös, jolla hylättiin kantajan 10.2.2011 tekemä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukainen valitus

— Alueiden komitea on velvoitettava maksamaan kantajalle 15 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka hänelle on aiheutunut häntä vastaan aloitetun hallinnollisen ja kurinpidollisen menettelyn kohtuuttomasta kestosta

— Alueiden komitea on velvoitettava maksamaan kantajalle 15 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka hänelle on aiheutunut virheistä ja laiminlyönneistä, joihin alueiden komitea on väitetysti syyllistynyt eri hallinnollisten ja kurinpidollisten menettelyiden yhteydessä

— Alueiden komitea on velvoitettava maksamaan kantajalle 41 888,68 euroa korvauksena aineellisesta vahingosta, joka hänelle on aiheutunut siitä, että hänet siirrettiin varhaiseläkkeelle toimielimen aloitteesta ja ennenaikaisesti

— Alueiden komitea on velvoitettava maksamaan edellä mainituista summista viivästyskorkoa, jonka määrä vastaa Euroopan keskuspankin korkoa korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä

— Alueiden komitea on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 23.9.2011 — ZZ v. ETSK

(Asia F-92/11)

(2011/C 347/86)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal)

Vastaaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

ETSK:n sen päätöksen kumoaminen, jolla on hylätty kantajan vaatimus, joka koski häntä kohtaan avustamisen puuttumisen ja huolenpitovelvollisuuden noudattamatta jättämisen vuoksi tehtyjen virheiden toteamista sekä sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, jotka osoittaisivat julkisesti hänen ansionsa ja pätevyytensä, sekä vahingonkorvausta koskeva vaatimus.

Vaatimukset

— Euroopan talous- ja sosiaalikomitean (nimittävä viranomainen/ETSK) pääsihteerin 14.6.2011 tekemä päätös, jolla on hylätty kantajan valitus, joka koski häntä kohtaan avustamisen puuttumisen ja huolenpitovelvollisuuden noudattamatta jättämisen vuoksi tehtyjen virheiden toteamista sekä sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, jotka osoittaisivat julkisesti hänen ansionsa ja ammatillisen pätevyytensä, erityisesti hänen soveltuvuutensa hallinnollisen yksikön johtoon ja sen henkilö- ja taloudellisten resurssien hallinnointiin, on kumottava.

— ETSK on velvoitettava maksamaan 15 000 euroa nimittävän viranomaisen huolenpitovelvollisuuden loukkaamisesta aiheutuneesta aineettomasta vahingosta.

— ETSK on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 23.9.2011 — ZZ v. komissio

(Asia F-93/11)

(2011/C 347/87)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: avocat S. Rodrigues ja avocat A. Blot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

EPSO/AST/111/10 — Sihteerit (AST 1) kilpailun valintalautakunnan puheenjohtajan sen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan osallistuminen kilpailun arviointivaiheessa järjestettäviin kokeisiin hylättiin.

Vaatimukset

— Sen 15.6.2011 tehdyn päätöksen kumoaminen, jolla kantajalta evättiin oikeus osallistua EPSO/AST/111/10 — Sihteerit (AST 1) kilpailun arviointivaiheessa järjestettäviin kokeisiin, ja

— tämän johdosta sen toteaminen, että kantaja on otettava takaisin kilpailuun perustuvaan rekrytointimenettelyyn järjestämällä tarvittaessa uudet arviointikokeet,

— EPSOlta on joka tapauksessa vaadittava sen hallussa olevat tiedot kaikkiin d) kohdassa tarkoitetun tehtävän tehneiden hakijoiden saamista tuloksista

— toissijaisesti, ellei ensisijaista vaatimusta hyväksytä, toistaiseksi 50 000 euron suuruiseksi vahvistetun summan suorittaminen kantajalle

— ja joka tapauksessa tämän toistaiseksi 50 000 euron suuruiseksi vahvistetun summan suorittaminen kantajalle korvauksena kärsitystä aineettomasta vahingosta.

Kanne 28.9.2011 — ZZ v. Euroopan investointipankki

(Asia F-95/11)

(2011/C 347/88)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja N. Thieltgen)

Vastaaja: Euroopan investointipankki

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Euroopan investointipankin implisiittisen päätöksen muuttaa kantajan työehtoja ja -tehtäviä kumoaminen sekä vahingonkorvausvaatimus

Vaatimukset

— Euroopan investointipankin implisiittinen päätös muuttaa kantajan työehtoja ja -tehtäviä on kumottava

— Euroopan investointipankki on velvoitettava siirtämään kantaja tämän palkkaluokkaa ja tehtäviä vastaavan toimeen

— on todettava, että on syyllistytty virkavirheisiin, jotka on luettava Euroopan investointipankin syyksi

— on katsottava, että Euroopan investointipankki on vastuussa kantajalle päätöksen lainvastaisuudesta ja virkavirheistä, jotka on luettava sen syyksi

— Euroopan investointipankki on velvoitettava korvaamaan kantajalle aiheutunut aineeton ja aineellinen vahinko, joka perustuu päätöksen lainvastaisuuteen ja virkavirheisiin, jotka on luettava Euroopan investointipankin syyksi, viivästyskorkoineen

  — kun on kyse päätöksen lainvastaisuudesta:

    — aineettomasta vahingosta: 20 000 euroa

    — aineellisesta vahingosta palkan menetyksen muodossa: 113 100 euroa

  — kun on kyse virkavirheistä, jotka on luettava Euroopan investointipankin syyksi:

    — Euroopan investointipankin huolenpito- ja suojeluvelvollisuuden laiminlyönnistä: 119 100 euroa

    — henkilöstösääntöjen 42 artiklan rikkomisesta: 10 000 euroa

— Euroopan investointipankki on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 3.10.2011 — ZZ v. parlamentti

(Asia F-97/11)

(2011/C 347/89)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat P. Nelissen Grade ja G. Leblanc)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Parlamentin päätöksen, joka koskee sitä päivää, josta lukien siviilisäädyn muutos otetaan huomioon kotitalouslisän poistamisessa sellaisen siviilituomion johdosta, jolla kantajalle on myönnetty avioero, kumoaminen.

Vaatimukset

— Nimittävän viranomaisen 4.7.2011 tekemä päätös, jolla kantajan valitus hylätään osittain, on kumottava.

— Nimittävän viranomaisen 21.1.2011 tekemä päätös, joka on annettu tiedoksi hallinnollisen Streamline-nimisen sovelluksen välityksellä ja jolla kantajan siviilisäädyn muuttumisen voimaantulopäiväksi on määrätty avioerotuomion antamispäivä, on kumottava.

— Nimittävälle viranomaiselle on ilmoitettava, mitä vaikutuksia riidanalaisten päätösten kumoamisella on, ja erityisesti se päivämäärä, jolloin kantajan ja hänen entisen puolisonsa välisen avioeron toteavan tuomion on katsottava tulevan voimaan, eli päivämäärä, jolloin tuomio on merkitty väestörekisteriin, mikä on tapahtunut 26.4.2011.

— Parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 3.10.2011 — ZZ ym. v. komissio

(Asia F-98/11)

(2011/C 347/90)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: ZZ ja muut (edustajat: asianajajat F. Moyse ja A. Salerno)

Vastaaja: Euroopan komissio

Asia

Vaatimus kumota komission päätös, jolla tiettyjä jäsenvaltion korkea-asteen opiskelijoille myöntämiä taloudellisia tukia pidettiin perheavustusten kaltaisina avustuksina ja jolla nämä taloudelliset avustukset vähennettiin virkamiehille, jotka ovat näiden opiskelijoiden vanhempia, myönnettävästä koulutusavustuksesta, sekä päätös, jolla perusteeton etu palautettiin.

Vaatimukset

— Yhdeksän ensimmäistä kantajaa vaativat yhtäältä kumottavaksi päätöksiä, joilla heidän lapsistaan maksetuista henkilöstösääntöön perustuvista koulutusavustuksista vähennettiin Centre de Documentation et d'Information sur l'Enseignement Supérieur du Grand-Duché du Luxembourgin (CEDIES) näille korkea-asteen opiskelua varten myöntämien opiskelustipendien määrä, sekä toisaalta päätöksiä, joilla perittiin takaisin kullekin mainituista kantajista aikaisemmin väitetysti perusteettomasti maksettuja koulutusavustusten määriä vastaavat määrät

— viimeinen kantaja vaatii kumottavaksi päätöstä, jolla häntä vaadittiin ilmoittamaan, onko hänen lapsensa saanut CEDIESin myöntämän stipendin, ja jolla tästä lapsesta maksettavan koulutusavustuksen maksaminen keskeytettiin 1.12.2011 alkaen, siltä osin kuin kyseinen päätös koskee mainittua keskeyttämistä

— vastaaja on velvoitettava maksamaan saamatta jääneiden etuuksien määrät lisättynä määrien erääntymispäivästä alkaen laskettavalla Euroopan keskuspankin kyseistä ajanjaksoa varten vahvistamalla perusrahoitusoperaatioihin sovellettavalla korolla, johon lisätään kaksi prosenttiyksikköä

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Virkamiestuomioistuin

2011/C 347/83 Asia F-87/11: Kanne 13.9.2011 — ZZ v. FRONTEX 45

2011/C 347/84 Asia F-88/11: Kanne 16.9.2011 — ZZ v. komissio 45

2011/C 347/85 Asia F-89/11: Kanne 18.9.2011 — ZZ v. alueiden komitea 45

2011/C 347/86 Asia F-92/11: Kanne 23.9.2011 — ZZ v. ETSK 46

2011/C 347/87 Asia F-93/11: Kanne 23.9.2011 — ZZ v. komissio 46

2011/C 347/88 Asia F-95/11: Kanne 28.9.2011 — ZZ v. Euroopan investointipankki 46

2011/C 347/89 Asia F-97/11: Kanne 3.10.2011 — ZZ v. parlamentti 47

2011/C 347/90 Asia F-98/11: Kanne 3.10.2011 — ZZ ym. v. komissio 47

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI